

ΕΝΤΡΟΠΗ ΣΤΗ ΦΥΣΗ

Συλλογή Στίχων 2016

by Searching The Meaning Of Life

ΕΝΤΡΟΠΗ ΣΤΗ ΦΥΣΗ

Συλλογές : - enstixta

- Τροπή

- Φύσης Σχολείο

2016

By SearchingTheMeaningOfLife

(www.SearchingTheMeaningOfLife.wordpress.com Lionara)

Παλαιότερα έργα του SearchingTheMeaningOfLife:

- Στην Άμαξα
- 50 αξίζει
- Ονειράματα
- Ανθο(υ)σια Τραγωδία
- Διάλεξε Καραμέλα
- Ήλιοι Καθρεφτίζονται στους Αιθέρες
- Πο(υ)λιτικός Παραμυθόκοσμος
- Η λευκή πεταλούδα
- Έρωτας Vs Θάνατος
- Μοδιστρική Ψυχών
- EchoLexi
- Echo

//Μια χαραμάδα αρκεί

Άσε αχτίδα να φωτίσει τα σκοτάδια
κι ας είναι πορφύρας δύση, η μορφή
ήσυχο βράδυ προηγείται της αυγής
καμιά μη χάνεις όμορφη στιγμή

Χαραμάδες μας κρατάνε στη ζωή
Παύσεις δίνουν την πιο ωραία μουσική
Σκιές μορφώνουν την φύση στο χαρτί
Μαύρες τρύπες κρατούν στο Σύμπαν συνοχή

Είναι η γαλήνη την καρδιά που οδηγεί
στα μονοπάτια της δραστήριας ζωής//

Βιογραφικό

Όνομα, επάγγελμα, σπουδές, έτος γέννας, πόλη καταγωγής, πόλη διαμονής, οικογένεια και πολλά άλλα. Έχω αλλά δεν με κατέχουν. Όσο Είμαι εδώ, όσο συναντάω ωφέλιμα για τον κόσμο, τα συμπυκνώνω σε ευανάγνωστες σύντομες στιχοδημιουργίες. Δημιουργικά δώρα, από Αγάπη με Αγάπη, για τον κόσμο. Υπάρχω απλά και είναι η Χαρά μου. Ενώστε το νου σας με του συγγραφέα, υπάρχει ή όχι είναι μόνο ιδέα...

Περιεχόμενα

Συλλογή: enstixta

<u>Κρυφτό</u>	<u>11</u>
<u>Διαίσθηση βουβή</u>	<u>12</u>
<u>Πόνος για τη Χαρά</u>	<u>13</u>
<u>Επιθυμείς δεν αγαπάς</u>	<u>14</u>
<u>Χάνομαι από Αγάπη</u>	<u>15</u>
<u>Ευτυχοδυστυχία</u>	<u>16</u>
<u>Τατουάζ φυλαχτό</u>	<u>17</u>
<u>Ο Κόσμος των Ιδεών</u>	<u>18</u>
<u>Της Καρδιάς το Μίτο</u>	<u>19</u>
<u>Προκλητική Ευτυχία</u>	<u>20</u>
<u>Επιείκεια=Ευπρεπής Δικαιοσύνη</u>	<u>21</u>
<u>Αξία</u>	<u>22</u>
<u>Μόνο από θαυμασμό Αγάπη</u>	<u>23</u>
<u>Δώρο στα Αντικλείδια</u>	<u>24</u>
<u>Ηλέκτρα</u>	<u>25</u>
<u>Ιστορία, Μύθος, Ποίηση, Ίαση</u>	<u>26</u>
<u>Προς τα Νησιά της Σωτηρίας</u>	<u>27</u>
<u>Μπρος Στροβιλίσου</u>	<u>28</u>
<u>Χωρισμός</u>	<u>29</u>
<u>Φυσάει</u>	<u>30</u>
<u>Μια Γέννα Κι Ένας Θάνατος</u>	<u>31</u>
<u>Επιείκεια και Αγάπη</u>	<u>32</u>
<u>Νιώθω Τις Ψυχές</u>	<u>33</u>
<u>Έγινε Ανάμνηση</u>	<u>34</u>
<u>Η Ρότα Της Πένας</u>	<u>35</u>
<u>Ουράνιος Σύμμαχος</u>	<u>36</u>
<u>Δεν Ξέρω Τι Θέλω</u>	<u>37</u>
<u>Σύμπτωμα και Αιτία</u>	<u>38</u>
<u>Επίσκεψη της Γηραιάς Καρδιάς</u>	<u>39</u>
<u>Πάω Όπου Πάς</u>	<u>40</u>
<u>Η Μούσα</u>	<u>41</u>
<u>Όλοι Έχουν Πληγή</u>	<u>42</u>

<u>Δράμα η Χαρά</u>	43
<u>Προς την απέχθεια</u>	44
<u>Σου καίει τα σωθικά</u>	45
<u>Επιστήμονα...</u>	46
<u>Ποιά η διαφορά;</u>	47
<u>Στην σκιά με τρομάζεις</u>	48
<u>Δημιουργίες Αγάπης</u>	49
<u>Μια Σαπουνόφουσκα Πετάει</u>	50
<u>Δεν Είσαι ο Νους Σου</u>	51
<u>Δύσκολη Κατάβαση</u>	52
<u>Στο φτερό του καρχαρία</u>	53

[Συλλογή: Τροπή](#)

<u>Ότι λάμπει καίει</u>	55
<u>Αναζήτηση Ελπίδας</u>	56
<u>Υπερκόσμια Νυχτερινή Ευδαιμονία</u>	57
<u>Αραχνοϋφαντη μάσκα</u>	58
<u>Πίσω από το βαμβάκι</u>	59
<u>Μόνος στη Μάζα</u>	60
<u>Γη Ανθρώπων</u>	61
<u>Σαθρές Ελπίδες</u>	62
<u>Μια χαραμάδα αρκεί</u>	63
<u>Υφαίνουν τα Όνειρα</u>	64
<u>Χωρισμός= απόγνωση για αυτογνωσία</u>	65
<u>Αχ!</u>	66
<u>Αναζήτηση στο Χρονοσκάνερ</u>	67
<u>Στην Κιβωτό του Σήμερα</u>	68
<u>Παιδική Μοναχικότητα</u>	69
<u>Φιλελεύθερες Κτήσεις</u>	70
<u>Κούκλα Ζωντανή</u>	71
<u>Για σένα, για όλους... Αγαπώ</u>	72
<u>Προσαρμογή στο Θάνατο</u>	73
<u>Μέθοδος Αυτοκάθαρσης</u>	74
<u>Κρύβεται η Σοφία</u>	75
<u>Ο Ποιητής</u>	76
<u>Ουράνιος Γάμος</u>	77

Φώς με Εικασίες	78
Δεν φταίει ο Χρόνος	79
Το φλιτζάνι του καφέ	80
Προς την ευημερία	81
Σκάλες	82
Με Χιούμορ	83
Συνένοχη Σιωπή	84
Είμαι η Καμία	85
Ευδαιμονία από Μέσα	86
Σπασμένη Στάμνα	87
Ποιος Άθεος;	88
Χνάρια Στο Φως	89
Είπα να Φύγω... Έμεινα Εδώ	90
Ευ αγγελία	91
Με το χιτώνα του Σωκράτη	92
Φλόγες Αναδεικνύουν το Χρυσάφι	93
Ήρωα σε είπανε Δειλό	94
Τροπές	95
«Όλα να γίνουν καλά!»	96
Δεν γίνεται	97
Μάταια ήρθες	98
Ήρθε η Ώρα να Ντραπείς	99

[Συλλογή: Φύσης Σχολείο](#)

Υγρασία Ζωτική	101
Καταστροφική Ευφυΐα	102
Ο Θαυμαστός	103
Δώρα Εφήμερου	104
Ουράνιο Τόξο	105
Σκύλος στη θάλασσα	106
Μια αλήθεια αλλόκοτη	107
Στιγμές Ζωής = Φωτιά στο μέτριο	108
Ασύνορος Φυσικός Υδροβιότοπος	109
Χελιδόνια	110
Συνοχή της Φύσης	111
Χαρά κρύβουν τα μικρά	112
Μέλι άυλης ζωής	113
Αξιοσέβαστη ύπαρξη	114
Αγάπησε το Αμπέλι	115
Ήλιος η Πηγή, Θυμήσου	116

Είμαστε το Σύμπαν	117
Θάλασσα στα Ουράνια	118
Κάθε Άνοιξη	119
Ευδαιμονία στη Φύση	120
Μακάριος ο Φιλόσοφος	121
Το Βασίλειο του Ήλιου	122
Ζηλωτής Ανθρωπιάς	123
Νιώθεις Μισά τα Ολόκληρα	124
Μόνιμο Σκίρτημα Ψυχής	125
Ισορροπημένα Χάη	126
Πλάτωνα	127
Στολίδια	128
Ο γλάρος	129
Τα φτερά	130
Σώμα ζωηρό	131
Στην κορυφή της Δίνης	132
Έμεινε καθόλου αγάπη;	133
Κι όμως	134
Αετόπουλο Δυνατό	135
Της Δημιουργίας το Κλάμα	136
Με υπερηφάνεια	137
Υγρή λάμψη	138
Ποιον;	139
Ταραγμένο βασίλειο	140
Για μας... ελεύθερο πουλί	141
Πνέω κόντρα ανέμους	142
Κόβεις μπουμπούκια	143
Χαμαιλέων	144
Εξοχή	145
Υπεροχή	146
Αγαλίνωτοι	147
Τα φτερωτά	148
Ο περίπατός Σου	149
Αγγέλου Ρόδα	150
Όστρακα	151
Φτερά της τέχνης	152
Μέλι	153
Καρδιά σκληραίνει την χολή	154
Ρόζισε, ρίγησε, ράγισε	155
Μικροί διαόλοι	156

... στο άπειρο	157
Το μάτι	158
Έξοχοι Χαιρετισμοί	159
Την περίμεναν...	160
Η παράταιρη ενοχή του μίσχου	161

Συλλογή: enstixta

Κρυφτό

Φεύγει η νύχτα! Μυστικά ξέρει να κρύβει!
Φορώ το μαύρο τον μανδύα το σκοτεινό,
που ο ήλιος από καρδιάς μόνο χαρίζει,
τη μέρα να κρύβω ό,τι πολύτιμο κουβαλώ.

Την ειλικρίνεια, την ομορφιά, την φρονιμάδα
που δελεάζουν κάθε πρίγκιπα, φτωχό.
Όσα ελέη του Θεού κι αν διαθέτει, τις χαρές
του Θεού γυρεύω εγώ. Παρέα σε ζωής δοκό.

Αν ασημένιος είσαι ή χρυσός, τα είδωλά μου,
όπως την ύλη περιφρονώ. Ποιος θα ρισκάρει
μαύρο μανδύα ν' αγαπήσει; Γεννιέται στα μάτια μου
και πεθαίνει η αγάπη εδώ. Λικνίζεται σε δάκρυ...

Από κοντά σαν τα αναγνωρίσεις, θα πολλαπλασιαστώ
την αξία σου να προσπαθήσω να συμμαριστώ.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Διαίσθηση βουβή

Θέλω το αόρατο
με λόγια να εκφράσω.
Είναι μια δύναμη!
Μέσα μου τρέμει
τα φύλλα τη καρδιάς.
Σπρώχνει η ψυχή
τα σάρκινα τα τείχη
της φυλακής της ερημιάς.
Είναι μια δίνη.
Ενέργεια στροβιλιστή
με ειδοποιεί όταν πονάς,
όταν για μένα μιλάς,
όταν θυμώνεις,
όταν λάσπη πετάς.
Και σε αγγίζω.
Και σε φιλώ.
Και σε αγκαλιάζω.
Να πάψεις πια
με εγωισμό να με κοιτάς.
Μονάχα όσο μπορείς,
να μ' Αγαπάς.
Μένουν βουβές
οι αισθήσεις μιας σκιάς.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Πόνος για τη Χαρά

Είδα στα μάτια σου μια πίκρα
που η γλώσσα σου δεν έχει πει.
Όσα σου είπα είναι αλήθεια,
αλλάζει η ζωή τροπή.

Καμιά αγάπη δεν είναι ψέμα,
στο χρόνο που 'χει εκφραστεί.
Είναι ο δρόμος προς το Τέρμα
που παίρνει απότομα στροφή.

Ένας κομμένος ομφάλιος λώρος
έχει και πόνο και χαρά!
Για κάθε νέα δημιουργία
πονώ πάλι, ξανά ξανά...

Λίγο κι εσύ θα 'χεις πονέσει,
δύσκολες οι προσαρμογές.
Ρουτίνες νέκρας οι συνήθειες
είναι σε όλους βολικές.
Θα σκάσουν όμως οι μητέρες,
με τα μωρά μες τις κοιλιές...

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Επιθυμείς δεν αγαπάς

Έρθες μαύρο σύννεφο
πάνω απ' τα μαλλιά μου.
Έστυψες την καρδιά σου
νότισες μια λαφριά σκιά.

Μ' ένα διαμάντι πένα
χάραξες γυμνή μορφή
την δική μου την ψυχή.
Γίναν μάτια τα φύλλα!

Στέγνωσαν τα χείλη μου
από τους αναστεναγμούς.
Από πολλούς θαυμασμούς,
εκδικούνται τα μάτια.

Το βάθος του σαρκίου
λιώνει στις αρετές μου
με σφίγγουν οι ορμές σου.
Επιθυμείς δεν αγαπάς.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Χάνομαι από Αγάπη

Μέσα από μύθους, θρύλους, παραδόσεις,
πολλές αλήθειες σε ταράζουνε κρυμμένες.
Είναι οι αγάπες συντριβή, να τις βιώσεις,
μόνο από ευχές και προσδοκίες αφοσιωμένες.

Συμπάσχεις, πάσχεις, παίρνεις την ευθύνη.
Συμπονάς, πονά, μοιράζεσαι γενναία.
Γίνεσαι θύμα, προσφέρεσαι για γαλήνη,
δική σου βλέπεις του κόσμου κάθε αμαρτία.

Είναι ελαφρύς ο σταυρός της καλοσύνης,
δεν έχει σχέση με αυτοτιμωρία.
Σπαραχτική αδικία για δικαιοσύνη,
είναι ο χαμός ο ανυπεράσπιστος, ελευθερία.

Για να υποφέρεις άνθρωπε φταίω κι εγώ
από ευθιξία ψιθυρίζω "Ας καταστραφώ."

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Ευτυχοδυστυχία

Κάποτε νιώθεις περισσεύεις.
Ποιός έμεινε να αγαπήσεις;
Ποιός φίλος ή ποιός συγγενής;
Όλοι μια μάζα αποστροφής!

Θέλεις κάποιον να ξεχωρίσεις,
θέλεις τα όνειρα να βρεις.
Μόνο αυτά σου έχουν μείνει,
να σε κρατάνε στη ζωή.

Τα παλιά είναι ενοχές σου,
τα αυριανά φοβάσαι, λες,
οι έρωτές σου δυστυχίες,
σε νύχτας γκρίνιες συννεφιάς.

Κάθε σου πόνος κι ένα λάθος,
τώρα το βλέπεις καθαρά,
χρήσιμες όλες οι εμπειρίες
έμαθες με δάκρυα συμφοράς.

Οι έρωτες σε έχουν αλλάξει,
κάθε λουλούδι ομορφιάς,
κάθε ταξίδι και βιβλίο,
νέα όνειρα να προσδοκάς.

Κενά της δράσης, η γαλήνη,
ν' ακούς τα λόγια της καρδιάς,
σίγουρος δρόμος ασφαλείας,
το χάρισμά σου, να Αγαπάς!
Ο πλούτος σου να το σκορπάς...

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Τατουάζ φυλαχτό

Την ύστατη ώρα, βλέπω πως θα αργήσει,
για ψιθύρους δε θα έχω απωθημένα.
Κύκλοι κλειστοί όλα τα πεπρωμένα...
Μόνη μου θα είμαι και θα χαμογελώ,
τατουάζ στην καρδιά θα μετρώ
όσους αγάπησα ανθρώπους κρατώ
φυλαχτό της ψυχής να φιλώ.

[περιεχόμενα](#)

Ο Κόσμος των Ιδεών

Στον κόσμο που ζούμε δίνω σημασία
μόνο στων Ιδεών την μεγάλη αξία.

Κάθε Ιδέα και μια αλήθεια
αναδύεται σοφά από παραμύθια.

Κάποιος τα είχε ονειρευτεί
με φαντασία επεξεργαστεί.
(τα είπε, τα έγραψε σε χαρτί)

Αλλότριο τον είπαν και φαντασμένο,
τον εαυτό τους βλέπουν τελείως ξένο.

Μέσα σε όλους μας λιμνάζουν Ιδέες,
λήθης ανακαλύψεις, εφευρέσεις ωραίες.

Στις αισθήσεις αόρατες αφανείς
ώσπου ο λόγος να τις κάνει εμφανείς.

Η επιστήμη αργεί να τεκμηριώσει,
δεν παύουν να 'ναι σπουδαία γνώση.

Ό,τι οι αισθήσεις σου επιτρέψαν να βρείς
για την πραγματικότητα θα εξαπατηθείς.

Ο κόσμος αλήθειας δεν είναι αυτός
είναι μονάχα ο Ιδεατός.

Ζούμε σαν είδωλα αφανών Ολογραμμάτων
εμπιστευόμαστε σκιές θαυμάτων.

Ο λόγος είναι ισχυρός θεϊκός
ή ανθρώπινος, ποίησης μηχανισμός.
Μεταδίδει κρυμμένα μυστικά
να συμβιώνουν, όντα-μη όντα, αρμονικά...

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Της Καρδιάς το Μίτο

Δεν έχει νόημα να ψάχνω να σε βρώ,
ούτε φύλλο δεν σαλεύει πια για μένα.
Ψηλά τους γλάρους κοιτώ και προχωρώ,
σε βάρκες κόκκινες δε μένω για κανένα.

Βαλτώσανε κι άραξαν σε απάνεμα λιμάνια
και όλα πια τα βλέπουν δεδομένα.
Νομίζουν μάθανε του νου όλα τα χαρμάνια
και όλα παραμένουν γι' αυτούς ξένα!

Σκάβω τη Γη ν' ανακαλύψω τα χρυσάφια,
σκούριασα βλέπεις αλλά δεν το βάζω κάτω
Τα μυστικά ανακαλύπτω, χωρίς κιτάπια,
με εμπιστοσύνη πλέον βαδίζω κι ας χάνω.

Σ' ένα λαβύρινθο μπήκα δίχως μίτο
πορεία μου έχω της καρδιάς μόνο τον χτύπο...

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Προκλητική Ευτυχία

Μια απέραντη ευτυχία, προκαλεί το σύμπαν
πάλι.

Ένας έρωτας μεγάλος χωρίς λογικής
κεφάλι;

Τις φτερούγες της ανοίγει ρουφά Τώρα
με κραιπάλη!

Σε κελί πια δε χωράει, είν' του αύριο
το ρεμάλι...

Οι ευγένειες δεν ταιριάζουν σε ερωτευμένο
βασιλιά.

Χαρά σε αισθήσεων κρατητήριο σε αιώνια
φωλιά.

Ήλιοι σε σώμα καίγονται, στάχτη
σε παγωνιά.

Χάρος δεν την παγίδευσε. Αγκάλιασε
με φιλιά

[περιεχόμενα](#)

.

Επιείκεια=Ευπρεπής Δικαιοσύνη

Είσαι, το βλέπω ένοχος, των συνθηκών σου θύμα.
Αν σε μαγκώσει δικαστής, θα ζήσεις καταδίκη.
Το γράμμα του νόμου γενικό! Για όλους κι ένα κρίμα!
Λείπει απ'την κρίση η ηθική, η ουσία απ'τη δίκη.

Ζητώ την επιείκεια, και πνεύμα να 'χει ο νόμος.
Η γενικότητα αδικεί τις ειδικές συνθήκες.
Είναι το μάτι αυστηρό, που βλέπει ο αστυνόμος.
Είναι στον άνθρωπο απρεπείς οι στεγνές καταδίκες.

Νομίζεις η επιείκεια σημαίνει αδικία.
Δεν είναι η αντίθετη μα ούτε κι αδερφή της.
Λυπάμαι παρεξήγησες της λέξης την αξία.
Είναι του δίκιου ο εαυτός, ντυμένος στα καλά του!

Όταν θα δίνεις την ποινή, να δίνεις σημασία
στο πνεύμα του νόμου το ευπρεπές. Είν' αρετής σοφία...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αξία

Αιώρα στιγμής
λικνίζει την αξία
απροκάλυπτα

[περιεχόμενα](#)

Μόνο από θαυμασμό Αγάπη

Από φόβο; Από οίκτο; Από ευγνωμοσύνη;
Πώς να βρει η χρυσή καρδιά γαλήνη;
Υποκρισίας συμβιβασμοί!
Δεν είναι Αγάπης αυτοί οι δεσμοί...

Αν έχεις ζήσει άδολη Αγάπη
δίχως σκοπούς. Να μη θέλει το κάτι!
Να επιμένει να είναι εκεί,
από θαυμασμό στην άξια ζωή...

Τότε ξέρεις ποια έχει μορφή,
αναγνωρίζεις στα μάτια τη Γή

[περιεχόμενα](#)

.

Δώρο στα Αντικλείδια

Ρύθμισα το ξυπνητήρι και αφέθηκα,
το βάρος μου στα βάθη να με πάει,
στον χτύπο του δεν ξύπνησα γλυκάθηκα,
ο χρόνος να σας δώ μονάχος θα 'ρθει.

Τα ενθουσιώδη πνεύματα (τα δίχως πνεύμα) αποστράφηκα,
με αηδίασε η αχόρταγή τους φύση,
την ατολμία, στην ανάγκη μου σιχάθηκα,
αποχωρώ, ταξίδι εντός έχει αρχίσει.

Δεν έχω λόγια να σας πω τα όσα πέρασα,
τα 'χω ξεχάσει δεν μου γίνανε συνήθεια,
γλύκα ανάρρωσης, χάρηκα και γεύτηκα,
όποιος θυμάται είναι άρρωστος στ' αλήθεια.

Είμαι κλειδί σ' όλα τα όνειρα που βίωσα
τα αντικλείδια υποφέρουν από ζήλια.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Ηλέκτρα

Λες τ' όνομά μου και τρέμεις,
από πείσμα γλυκό και ηδονή,
του νου σκαλώνει η γλώσσα,
στην Τρίτη κολλάει φωνή,
ένα ρεύμα διατρέχει το σώμα,
στη Γη μεταφέρει κραυγή.

[περιεχόμενα](#)

Ιστορία, Μύθος, Ποίηση, Ίαση

Πίσω από τον μύθο η αλήθεια,
μπροστά από τον μύθο η ποίηση,
η Πύλη είναι που οδηγεί,
στου κόσμου αυτού την ίαση.

Ακούς τον μύθο και ξεχνιέσαι,
σε στείρα ονειροπόληση,
αφήνεσαι να αγαπιέσαι,
στου νου την απασχόληση.

Μια ιστορία προηγείται,
στη μνήμη με τέχνη έχει κρυφτεί,
όχι για να σε βασανίσει,
αλλά για να διασωθεί.
(δίχως μολύβι και χαρτί)

Κόντρα στη φύση είναι ο μύθος,
δίπλα στη φύση είναι η ζωή,
η φύση όμως θα ποιήσει
της ίασής σου νέα δομή.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Προς τα Νησιά της Σωτηρίας

Στον λαβύρινθο της μνήμης η Χαρά έχει χαθεί,
σέρνει πίσω της τη Θλίψη, την Φαντασία ακολουθεί.

Τον συρμό ψάχνουν της σκέψης. Μόνο μέρα λειτουργεί.
Όταν πέφτει το σκοτάδι, ονειρεύεται πολύ...
Γεγονότα και απόψεις σε βαγόνι τακτοποιεί.

Όταν κλαίει και η Χαρά μας, κάτι δεν πάει καλά.
"Με ποιόν φίλο θες να παίξεις κι όταν χάσεις τον γυρεύεις;"
Την ρωτά η Φαντασία και την κάνει να γελά
σε ένα σύννεφο ανεβαίνει, στη Ζωή ξαναγυρνά.

Όταν Αγαπάς την Θλίψη έρχεται και η Χαρά.
Τον Θυμό άσε να βρίζει, είν' χαζός για τα καλά!
Αν ο Φόβος δεν σ' αφήνει κι η Φαντασία έχει χαθεί,
η Χαρά θα καταφέρει στη σελήνη ν' ανεβεί,
θα τροχίσει αναμνήσεις με τη λίμα τη χρυσή...

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Μπρος Στροβιλίσου

Αυτά που ήρθαν κι αυτά που θα 'ρθουν,
νερά του ίδιου ποταμού, ρέουν στο νου
κελαριστά, τα μυστικά τους τραγουδούν,
βρεγμένοι παρόν σε πεπρωμένο στροβιλισμού.

Χωρίς τα σύννεφα η λίμνη ξεραμένη,
στον Ήλιο υποφέρουν τα σωθικά,
η Γή κινείται και περιμένει,
την υγρασία που λαδώνει την καρδιά.

Τα άστρα συνεχίζουν να κινούνται,
ρέουν σε άχρωμη θαμπή αύρα τροχιάς,
γύρω από εσένα, μαύρο σημείο, κοιμούνται,
ξύπνα και γίνε άλλου άστρου η ξαστεριά.

Άσε γλυκά να κελαηδήσει την καρδιά.
Άσε τα σύννεφα να βρέξουν την προβιά.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Χωρισμός

Τα δάκρυα φεύγουν,
πιο γρήγορα απ'τα μάτια,
αποφάσεις ζωής.

[περιεχόμενα](#)

Φυσάει

Ο άνεμος σκόνη,
σκόρπισε στο ηλιόφως,
μνήμες απ' τις γωνίες.

[περιεχόμενα](#)

Μια Γέννα Κι Ένας Θάνατος

Του βλέμματος την αίσθηση, της ουσίας την διαίσθηση
θέλω να καταφέρεις, σε όλες σου τις σχέσεις,
του μεγαλείου της καρδιάς, να βιώσεις κάθε ανέλιξη.
Γαργαλητές του σώματος θα βρεις, λίγο θα τους αντέξεις...

Στο στήθος σου έχεις πόλεμο, έξω σου έχεις ειρήνη,
μάχεται το αριστερό το φως με το δεξί καντήλι,
στη φαντασία η λογική λίγο χώρο δίνει,
βγες παίξε λίγο σαν παιδί, κούνα τους το μαντίλι.

Μια Γέννα κι ένας Θάνατος μαζί, αυτή η συνάντηση,
μια νέα ωραία οπτική για κάθε παλιά ανάμνηση.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Επιείκεια και Αγάπη

Μια αγκαλιά που όλο μεγαλώνει,
κατανοεί με επιείκεια την αδυναμία,
να αφεθεί, τα γήινα να απολαύσει,
κι ας μιλούν ηθικολόγοι για αμαρτία.

Ευάλωτα σημεία έχει ο καθένας,
μέσα του αν ερευνήσει τις αιτίες,
δεν θα μιλά για αμαρτία κανένας,
με χέρια ανοιχτά θα μοιράζει φιλίες.

Κανείς το μέλλον του δεν ξέρει,
στη θέση που είσαι ίσως έρθω,
κι αν η καρδιά πλέον δεν αντέχει,
έλα αγκαλιά να περιμένουμε το Χάρο.

Μέλη του ίδιου σώματος όλοι,
Αγαπιόμαστε και φθονούνε οι διαόλοι.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Νιώθω Τις Ψυχές

Νιώθω τις ψυχές
με μελωδικά δάχτυλα,
με ευωδιαστά σώματα,
με ομιλώντα μάτια,
με όμορφες γραμμές
κι άλλα πόσα
φίλοι καρδιάς
αιώνες δώσαν.
Για άλλους μικρή αξία,
μόνο για διάσημους
προσποιούνται
σημασία.

[περιεχόμενα](#)

Έγινε Ανάμνηση

Με τον άνεμο
τιμονιέρης που πάει,
ρεύμα θα τον φάει.

[περιεχόμενα](#)

Η Ρότα Της Πένας

Καράβι είναι η πένα 'κει στον ωκεανό Σου
μελάνι αφήνει πάνω του, όπως πνέεις Εσύ.
Φουρτούνα κι αν φουσκώνεις τα πανιά μου,
ο τιμονιέρης νιώθει ηλιόλουστη κουπαστή.

Το πλήρωμα κοιμάται, γιατί το ξεσηκώνεις;
Έχει απ' το δρόμο πολύ πια κουραστεί.
Θες να σου μιλάει την ώρα που κρυώνεις,
με την κακοκαιρία έχει συμβιβαστεί.

Στείλε παρέα γλάρων κι ένα γλυκό αέρα,
ήλιος όταν τους καίει καινούργιος και παλιός.
Δεν ξέρουνε που πάνε δείξ' τους την ημέρα,
τις νύχτες με ασφάλεια, όνειρα και χορός.

Μέσα από την πένα δύο ζωές να ζήσεις
κι όταν πιάσω λιμάνι την Τρίτη να γευτείς.

[περιεχόμενα](#)

Ουράνιος Σύμμαχος

Ο ουρανός π' αγκάλιασε, τις αστραπές του ρίχνει
Το χέρι που σ' άγγιξε, σου δίνει μια μπουνιά
Να σε ξυπνήσει άμεσα νιώθει την ευθύνη,
μιλά για την οδύνη, με χέρι στην καρδιά.

Τα δάκρυα γούβες έσκαψαν στα μάτια,
μαργαριτάρια γίναν, γιορντάνια στο λαιμό.
Όλα σου τα πολύτιμα φυλάω στην καρδιά,
το κλειδί φυγάδευσα σε κουτί θερμό.

Τώρα γύρνα ελεύθερα, δώσε μου τη Χαρά,
σε θαυμάζω, να γλεντάς να νιώθεις σιγουριά.
Να, η γραμμή στο χέρι σου, μεγάλωσε ξανά!
Εμένα μόνο ξέχνα με, δεν έχω πια σκιά.

Στον ουρανό συνάντηση στα άστρα καθορίζω
όταν χορτάσουμε Ζωή... όνειρα συλλαβίζω

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Δεν Ξέρω Τι Θέλω

Άκου τα όνειρα πώς φλυαρούνε
για τις ανάγκες σου, σε ειδοποιούνε.
Νιώσε την όσφρηση, δεν κάνει λάθη
αν δεν ταιριάζει σε αηδιάζει!
Δες με άλλα μάτια, απομακρύνσου
σαν σινεμά δεξ τη ζωή σου.
Βρες τα συμπτώματα, τους νέους φόβους
σε ειδοποιούν για λάθος δρόμους.
Ανέλυσε τις φαντασίες
σε ποια συναισθήματα δίνεις αξίες;
Σου σφίγγουν μήπως λίγο το στήθος
απομακρύνσου, άλλαξε ύφος.
Τώρα που ξέρεις τον οργανισμό σου
γεφύρωσέ τον με τον εαυτό σου.
Θέλει ασφάλεια, ελευθερία;
Δύναμη, πραγμάτωση, ψυχαγωγία;
Ταξινόμησε τα συναισθήματά σου
και η σειρά των «θέλω» θα 'ρθει μπροστά σου.
Δώσε το χρόνο σου, δώσε το χρήμα...μη μένεις μόνο στη βιτρίνα...

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Σύμπτωμα και Αιτία

Πάνε λίγοι μήνες,
που με βασανίζουν ημικρανίες.
Στο δεξί ημισφαίριο,
το φανταστικό.
Είναι που σπάω το κεφάλι
από τα άλλα
Εσένα να βρώ.
Και ψάχνω με αγωνία...

Να ξεχωρίσω την Ουσία!
Αν Προοδεύεις...
Αν Είσαι Καλά...
Αν στην χαρά Σου αγναντεύεις...
Κουράζω τα μάτια,
την φαντασία,
με ψηφιακή τεχνολογία.
Κι όταν Σε βρίσκω ηρεμώ,
ο πόνος φεύγει,
δεν Σ' αναζητώ...
Αν συνεχίσω,
θα τρελαθώ
απ' το κεφάλι, έξω θα βγώ...
Κάθε σύμπτωμα και μια αιτία
για αναλυτική ψυχολογία.
Πόνος στομάχου, βαριά αισθήματα.
Πόνος στο στήθος, σφιχτά μηνύματα.
Φαγούρα στο σώμα, λόγια με τρώνε...
Και τώρα που όλα
σε κομμάτια ανέλυσα
τα δύσκολα πάνε, τα διέλυσα.

[περιεχόμενα](#)

Επίσκεψη της Γηραιάς Καρδιάς

Όμορφη πόλη
όνειρα κάνει
σ' ύλη και δόξα
βρίσκει λιμάνι
έχει στα χρήματα
βρεί την αξία
Ποιά ιδανικά
έχουν σημασία;

Πρόσωπα - πρόβατα
ναιiiii βελάζουν
φόβο, ενοχή
δίκια μοιράζουν
τώρα που χάλασε
αίγλη και πλούτος
Με χρέους ευθύνη
ποιόν να δικάσουν;

Σωτήρας λογίζεται
Γηραιά Κυρία
θέλει αντάλλαγμα
φόνου ευχαριστία
το παρελθόν της να εξαγνίσει
μια κοινωνία να δολοφονήσει
Όμορφη πόλη
κοίτα πώς καίγεται;

[περιεχόμενα](#)

Πάω Όπου Πάς

Δεν είμαι κοινωνικό όν

Είμαι η κοινωνία

Δεν είμαι στον κόσμο

Είμαι ο κόσμος

Δεν είμαι στο χρόνο

Είμαι το Χθές, το Τώρα, το Αύριο

Δεν είμαι ο άνθρωπος

Είμαι η Ανθρωπότητα

Δεν είμαι κομμάτι του χώρου

Είμαι παντού μαζί Σου

Πάω όπου πας... παίζω

[περιεχόμενα](#)

Η Μούσα

Με ρώτησες αν θέλω εγώ, η μούσα σου να γίνω.
Ό,τι κι αν πω δεν σου αρκεί, αν δε σε Ομορφύνω!
Μέσα σου εγώ να μπω, στο νου σου καραμέλα.

Να λιώνω στις πτυχώσεις σου, της γλύκας χαμογέλια!
Τα μάτια σου να ζουν υγρά, στο περιτύλιγμά μου.
Τα χέρια σου να χάνονται, γράφοντας το όνομά μου...

Κι ας μην είμαι ένας άνθρωπος, απλά πλάσμα της φύσης.

[περιεχόμενα](#)

Όλοι Έχουν Πληγή

Για ποια μάτια αξίζει υπεράνθρωπη προσπάθεια,
να ξεχάσει ανθρωπιά και Αγάπη τι θα πει;
Άρρωστη, να χαθείς μες στο κύμα,
να ξεχάσεις τους ανθρώπους στη γη;

Μια κλειστή κοινωνία για αριστεία πιέζει!
Πόσο αγάπας τον δικό σου εαυτό;
Η τελειότητα στο χάος σε στέλνει,
καμιά πρόοδο δε θα δεις στο κενό...

Νιώσε απόψε μονάχη! Πόση είναι η δική σου αντοχή;
Για ποια μάτια αξίζει προσπάθεια;
Δώσε αισθήματα! Όλοι έχουν πληγή...

[περιεχόμενα](#)

Δράμα η Χαρά

Ποιος σου είπε ότι έχει πλάκα,
τον κόσμο όταν ενοχλείς.
Με χίλια ονόματα έχεις μάθει,
ψεύτρες ελπίδες να σκορπάς.
Τον κοινό νου μας τον κολλάς,
την ευφυΐα σπαταλάς.
Για πια Αγάπη μας μιλάς;
Με νόθα όνειρα κι ελπίδες,
στο δράμα την χαρά γυρνάς.
Του σώματος τη νοημοσύνη,
με τοξικά έτσι γερνάς...

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Προς την απέχθεια

Κι αν τα φύλα της καρδιάς δεν ανοίξεις·
Πώς από εραστές, θες να γίνετε φίλοι;

Στον καημό, η αρρώστια ευεργεσία!
Με τον εαυτό, μια όμορφη συνουσία!
Σε ποια ανάμνηση έδωσες τόση αξία;

Μια κάλυψη, για να υποφέρεις·
Χωρίς την ψυχή, σε θηρία να προσφέρεις.

[περιεχόμενα](#)

Σου καίει τα σωθικά

Σαν του αηδονιού που παράξενα μαγεύει.
Σαν του κούκου που σε κολλά μεθοδικά.
Μιμήσου της ζωής σου το τραγούδι,
εσύ ηλίθιε, μεγάλε υποκριτά!

Τη μια θαυμάζεις κι ας μην καταλαβαίνεις.
Την άλλη εύκολα στη μνήμη την κρατάς.
Ποια είναι η δικιά σου; Αυτή που απολαμβάνεις!
Αυτή που βγάζεις και σου καίει τα σωθικά...

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Επιστήμονα...

Είναι επιστήμη η συγκέντρωση γνώσης;
Με αλήθειες και ψέματα, όλα μαζί;
Χωρίς καμία δημιουργία;
Χωρίς ένα στόχο ζωής;
Και τώρα που λέγεσαι εσύ μορφωμένος,
Πτυχία κορνίζωσες να δοξαστείς,
Δεν έχεις ανάγκη από θρησκεία;
Της Φύσης στοιχεία πιο μέσα να βρεις;
Άνθρωπε στο άπειρο να συνδεθείς (religion);
Με κρίκους αδιάσπαστους να υποδεθείς;
Άκου τα πρόβατα πως βελάζουν...
Κανόνες και έθιμα τηρούν!
Ευλαβικά με ψαλμούς γιορτάζουν,
για να διδάξουν δεν έχουν το νου,
τα έντερά τους τυφλά τιμωρούν.
Νιώσε σοφέ πόσο σε έχουν ανάγκη,
αφουγκράσου το μέσα σαν μεταφραστής,
Δίδαξε τα μηνύματα που έχεις λάβει,
Αγάπη με νόημα, ο λαός να γευτεί.

περιεχόμενα

Ποιά η διαφορά;

Δεν είμαι άνθος δέντρου π' αναίσθητα ζει.
Δεν είμαι πέτρα βράχου σκληρή δυνατή.
Ποιά φύσης στοιχείο δεν νιώθει χαρά;
Μόνο ο άνθρωπος στην θλίψη βουτά.
Είναι που αισθάνεται, στο μέλλον κοιτά...
Είναι που χάνεται, στου φόβου νερά...
Είναι που τον Θάνατο τυφλά προσκυνά...
Μα όποιος τον ένωσε, νιώθει Χαρά!
Παράταση πήρε και τον προσπερνά.
Του Τώρα, του Αύριο ποιά η διαφορά;

[περιεχόμενα](#)

Στην σκιά με τρομάζεις

Βρίσκω ίχνη στην σκιά μου και τρομάζω
Ποιος αντέχει στην σκιά μόνο να ζει

Αν θα τρέξω η σκιά μου δεν θα αλλάξει
Δίνω χέρι απ' το σκοτάδι μου να βγεις

Ένα φως στην αγκαλιά μου έχω ανάψει
Να το βλέπεις και στο δρόμο μη χαθείς

Στη σκιά, σκιά κι εσύ θα καταντήσεις
Με τρομάζει το σκοτάδι στην ψυχή

[περιεχόμενα](#)

Δημιουργίες Αγάπης

Τώρα που ένιωσαν οι αισθήσεις!
Όνειρα γράφεις στα χαρτιά...
Πρόγραμμα θέλεις να οργανώσεις,
μέλλον με ελπίδα στην καρδιά.

Τώρα που η γη ίδια γυρίζει,
Όμορφα δείχνουν όλα πια.
Όσα παλιά δεν τα κοιτούσες,
Τώρα σου κλέβουν την ματιά.

[περιεχόμενα](#)

Μια Σαπουνόφουσκα Πετάει

Σε μια ρωγμή ρέει στον τοίχο
Αίμα στο κούτελο μια γρατζουνιά

Κι όλα επάνω τους ήρθαν και δέσαν
Τα αισθήματα τα τοξικά

Βρήκαν το χείλος και κρεμαστήκαν
Ήρθαν και φύγαν πέρα μακριά
Αβέβαιο πάζλ δένει ξανά

Μια σαπουνόφουσκα πετά στο πέραν
Μέχρι το παφ ελπίδα κοιτά...
Είναι υγρή με πολύ χρώμα
Και Κάτι Έρωτες με εμπόδια
Τροφή της δίνουν στα υγρά

Παίξε σωστά το δικό σου σενάριο
Μη γίνεις κηλίδα στην ζωγραφιά
Δώσε της υπόσταση και χρώμα
Το Σύμπαν Εσένα καρτερά

[περιεχόμενα](#)

Δεν Είσαι ο Νους Σου

Όταν οι σκέψεις σου το παρατραβάν,
και μαλώνουν οι απόψεις με τις αντιαπόψεις,
απομακρύνσου και παρακολούθα τες.

Το θέαμα της κατάντιας τους
θα σου προκαλέσει γέλιο.

Το γέλιο σου θα τις σαστίσει.

Εσύ Είσαι ο σκηνοθέτης,

Όχι ο νους σου, όπως νομίζεις.

Δεν Είσαι ο νους σου!

[περιεχόμενα](#)

Δύσκολη Κατάβαση

Λίγο πριν αρχίσω να κατεβαίνω
Με το παιδί στο χέρι
Έρθε η κα Δώρα με την κόρη της
«Θα κατέβει και η Χαρά μαζί σας»
Είπε και εξαφανίστηκε
Σε μια απότομη, βραχώδη στροφή
Βρέθηκα να βοηθάω και τα δυο
Τα χέρια μου κουράστηκαν
Τεντωμένα να κρατούν δυο παιδιά
Έβλεπα τους άλλους μόνους
Να κατεβαίνουν άνετοι ένα βράχο
Δύσβατο και κατακόρυφο
Βρέθηκα με τα χέρια πονεμένα
Να κρατάν στο κενό δυο παιδιά
Άρχισα να φωνάζω «Βοήθεια!»
Αλλά δεν πλησίαζε κανείς
Αν κουνιόμουν θα τσακιζόμασταν
Και οι τρεις στο άγνωστο
Όσοι κατέβαιναν δεν είχαν δύναμη
Να ανέβουν να βοηθήσουν
Πάνω στην εξάντληση της απελπισίας
Έφτασε ένας διασώστης
«Ποιο παιδί να πάρω; Ένα μπορώ!»
Του έδωσα τη Χαρά
«Η μαμά της είναι κάτω η κα Δώρα είπα»
Χαλάρωσε το ένα χέρι
Αλλά η παράλυση του φόβου
Με είχε καθηλώσει
Συνέχισα να φωνάζω «Βοηθεια!»
Μα κανείς δεν ερχόταν
Άρχισα να δίνω οδηγίες στο γιό μου
Μέχρι που κατάφερε να πατήσει γερά
Η ανακούφιση μυρμήγκιασε όλο το κορμί
Αγκαλιασμένοι πια κοιτάμε την πεδιάδα!

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Στο φτερό του καρχαρία

Με ένα φτερό στα δάχτυλα γεννήθηκα.
Από σπόρο ψαριού και μάνας,
Δεν όρισαν το Είναι μου.
Το φαίνεσθε μίσησαν.
Στο βράχο με ερωτεύονταν άνθρωποι
και στο νερό τα ψάρια.
Το 'σκασα απ'τα δίχτυα τους,
καβάλα σε δελφίνι.
Με το φτερό, στην πλάτη του έγγραφα,
για τη χαρά και τον πόνο.
Τα μάτια του, τα ζάβωναν
των γλάρων τα παιχνίδια.
Και το δελφίνι έβγαλε φτερό του καρχαρία.
Τώρα κρατιέμαι εκεί γερά.
Ποιά κύματα να ρίξουν γοργόνα
που αγκάλιασε φτερό του καρχαρία;
Ποιό πλάσμα δεν ζήλεψε
την Μοίρα του καρχαρία;
Ασυγχώρητη ευτυχία! Και είναι μόνο
ένα χαλίκι του βράχου...

[περιεχόμενα](#)

Συλλογή: Τροπή

Ότι λάμπει καίει

Δε σας μιλώ
σε μελάδες σας βάζω.
Έχω πολλούς εχθρούς.
Τους θέλετε φίλους
από το φόβο του μίσους τους.
Χωρίς προσπάθεια
μισούν ό,τι λάμπει,
ό,τι δεν έχουν
ό,τι δε φτάνουν.
Από μακριά σας κοιτώ
να απορείτε για τη σιωπή μου
ασάλευτοι, ανίκανοι
να με πλησιάσετε
να μην καείτε.

[περιεχόμενα](#)

Αναζήτηση Ελπίδας

Η ελπίδα χάνεται
τελειώνει η προσπάθεια
Για ένα σήμερα
μένει να υπάρχουν

Το δύσκολο δρόμο
βλέπεις με συμπάθεια
Σφίγγεις τιμόνι
στην απότομη στροφή

Κενά βλέμματα
κοιτάζουν με απάθεια
Σαθρές ελπίδες
φθείρουν τη ζωή

[περιεχόμενα](#)

Υπερκόσμια Νυχτερινή Ευδαιμονία

πλάι στο κρεβάτι
μέσα στην καρδιά
σου κρατώ το χέρι
πονάω σαν πονάς
πιότερο το βράδυ
θέλεις μια μαμά

γητεμένες ψυχές
για ελπίδας χάδι
στης μέρας τις αντοχές
με ψηλά το κεφάλι
γλαρές ματιές
σε ηδονής προσμονές

δώρο Θεού
στο λίκνο σου βρήκες
μηλίγγια χτυπούν
σπάνε οι χρονοδείκτες
Αγαπώ, Αγαπάς
ειν'ωραίες οι νύχτες

[περιεχόμενα](#)

Αραχνοϋφαντη μάσκα

Είναι η υποκρισία που σε διώχνει
από Ανθρώπους φεύγεις μακριά.
Βγάλε τη μάσκα να δω τα ροζ χείλη,
τα σχημάτισα στου νου τα σκοτεινά.

Πάνω γραμμή σαν την καρδιά που Αγαπάει,
λεπτή σχισμή σαν τα αισθήματα... κι υγρά
σε χρώμα ροζ, όπως το σώμα όλο κρατάω.
Να συνηθίσεις στα αυθόρμητα φιλιά.

Όχι από έρωτα, ούτε στεγνή αγάπη,
είναι τα αισθήματα φιλίας πιο βαθιά.
Αράχνης πέπλο η λογική σαν είχε πλέξει
στης μάσκας κόγχες τα μάτια ήταν τυφλά.

Για λίγο μόνο κι η ασφάλεια δε θα λείψει
το προσωπείο πάλι το πρόσωπο να κρύψει.

[περιεχόμενα](#)

Πίσω από το βαμβάκι

Εσύ βουβά μιλάς πίσω απ' του ουρανού βαμβάκι
έχεις το σχέδιο και της μοίρας μας το χάρτη
να ξες σε ακούω και Αλήθειες σου, προδίδω
μέσα απ' την Τέχνη, της διαφάνειας το εργαλείο.

Δεν είσαι Θεός, ούτε καν ο καλλιτέχνης
Είσαι απλά του σχεδίου οργανοπαίχτης
Είμαστε όλοι η μελωδία του Πουτσίνι
οι μπογιές και τα πινέλα του Ντα Βίντσι
το μελάνι και η πένα της Αγγέλου
το μοντέλο, το σκαρπέλο, το βιολοντσέλο.

Είναι κομμάτια του σχεδίου κάθε έργο
με σκηνοθέτη της καρδιάς το κάθε "θέλω"
Αγάπα άνθρωπε κάθε στιγμή που υπάρχουν
είσαι ασώματος, δε βγαίνεις απ' το χάρτη
είναι αιώνια κερδισμένη κάθε ανύπαρκτη μάχη.

[περιεχόμενα](#)

Μόνος στη Μάζα

Σ' αυτόν τον κόσμο των μαζών,
θέλεις να μείνεις μόνος.
Να δεις τον πόνο σου αλλιώς,
να μη σε τρώει ο χρόνος.

Ήσουν λουλούδι κι έγινες
μια νέκρα σαν την πέτρα.
Για τη φαιά ουσία σου
γιατί δεν πήρες μέτρα;

Κάνε μια γύρα, το μπορείς,
γύρω απ' τον εαυτό σου.
Να δεις όλα όσα ποθείς
στη ζάλη παραδόσου.

Τα φώτα όταν χαμήλωσες
έσφιξα τα μάτια.
Σε ενοχλούσε η καρδιά,
έφεγγε τα κομμάτια.

Είσαι της ψυχής ρεφρέν,
πενιά δεν έχεις παίξει.
Μπροστά στην Πύλη Ουρανών
σε τραγουδούν αγγέλοι.

[περιεχόμενα](#)

Γη Ανθρώπων

Είμαι η γέννα στο κατώφλι σου που ήρθε,
άπειρες γέννες είναι στην αναμονή.

Είχες τα χέρια απλωμένα στα ουράνια,
είχα καρδιά έτοιμη, να ξαναζεσταθεί.

Δεν αρκεί ο ένας τον άλλο να κοιτάει,
κοινός στόχος, την αγάπη κινητοποιεί.

Μέσα στη λάσπη κυλιστήκαμε παρέα,
είχε η φτώχεια την πληγή μας ανοιχτή.

Κανένας οίκτος! Όλα γίνονται συνήθεια,
αρκεί ο Μότσαρντ μέσα, να μη θανατωθεί.

Είναι το νόημα που σε ζωντανεύει,
αυτό στο τέλος, σ' αρραβωνιάζει με τη Γη.

[περιεχόμενα](#)

Σαθρές Ελπίδες

Μια σιωπή
τα μάτια όλων έχει κλείσει.
Η προσευχή
τα χείλη έχει ραγίσει.

Αναμονή για κίνδυνο
που ήρθε.
Αγνοεί, η μοίρα απόφαση
πως πήρε.

Κυλάν οι ώρες
η ελπίδα δεν λυγίζει.
Κι ας είναι αργά
η σιωπή έχει μιλήσει.

Σαθρές ελπίδες
την κοινωνία έχουν δέσει.
Μνήμες φιλίας,
θεμέλια δεν έχουν πλέξει.

[περιεχόμενα](#)

Μια χαραμάδα αρκεί

Άσε αχτίδα να φωτίσει τα σκοτάδια
κι ας είναι πορφύρας δύση, η μορφή
ήσυχο βράδυ προηγείται της αυγής
καμιά μη χάνεις όμορφη στιγμή

Χαραμάδες μας κρατάνε στη ζωή
Παύσεις δίνουν την πιο ωραία μουσική
Σκιές μορφώνουν την φύση στο χαρτί
Μαύρες τρύπες κρατούν στο Σύμπαν συνοχή

Είναι η γαλήνη την καρδιά που οδηγεί
στα μονοπάτια της δραστήριας ζωής

[περιεχόμενα](#)

Υφαίνουν τα Όνειρα

Σε κάθε σημείο γραμμής του ορίζοντα
καταλήγουν τα άπειρα σοκάκια επιλογών
έξω -πέρα από αισθήσεις συνεχίζουν
με χρώματα της σέπιας όνειρα ψιθυρίζουν
στου χρόνου τα θολά, ίχνη ζωγραφίζουν
με ένα κύμα χάνονται, αλλάζουν να επιζήσουν
από φόβο, φρίκη, σιχασιά τα όμορφα να στύψουν
έμμεση έκφραση του νου εξαίσιας ευφυΐας
στη χονδροειδή τη λογική το υφαντό να πλέξουν
ανθεκτικό στις αλλαγές κουστούμι σωτηρίας.

[περιεχόμενα](#)

Χωρισμός= απόγνωση για αυτογνωσία

Είναι η μοναξιά που δεν έχω ζήσει
Είναι η δυστυχία που έχω προτιμήσει
Είναι η φοβία μη μ' εγκαταλείψουν
Έχω αντοχή! ...Δεύτερή μου φύση

Φταίει η φαντασία για ότι προσδοκούσα
μια ουτοπία σε σένα, αναζητούσα
Όλα με θυμώνουν! Όσα παρεκλείνουν
Σ' έκρηξη με φέρνουν, σε εγκαταλείπω

Ζούμε στο μαζί αποξενωμένοι
Αισθηματικά αποχαυνωμένοι
Αν δεν φύγω πώς θες να με γνωρίσω?
Σ' άλλον εραστή, ίδιο έργο θα ζήσω...

[περιεχόμενα](#)

Αχ!

Να σάλευε νους
σαν τα φτερά του γλάρου!
Άξιες τροπές.

[περιεχόμενα](#)

Αναζήτηση στο Χρονοσκάνερ

Έγινες ηλεκτρονική σκιά, χώρου συντεταγμένων
φόρεσες χαμόγελο φωτεινό! Ερωτευμένου αστέρι...
Γνωρίζεις πτυχές αδιάκριτες ζωής τελματωμένων
δώσε Αγάπης μια σπρωξιά, όπως κρατάς το χέρι.

Βλέπεις όλων τις ζημιές σε παρελθόντα χρόνο
ξέρεις γιατί φυλλοροούν στον άνεμο του τώρα.
Πες τους πως δεν απάτησαν τον εαυτό με πόνο
αγκάλιασε μαύρες καρδιές, με ήλιους σε αιώρα

Στου χρόνου το ανύπαρκτο, στιγμές πώς να κρυφτούνε;
Στο χρονοσκάνερ θα φανούν, ντροπή ποτέ μη νιώσεις,
για των άλλων τις πομπές. Για αδυναμίες ας πούνε.
Τις χάρηκες, τις διάλεξες... ελευθερία βιώνεις!

Το όνομά σου θα φανεί μαζί με τη ζωή σου
μες τους αιώνες σαν ζητας «Αγάπη», «Ελευθερία», «Νόημα»

[περιεχόμενα](#)

Στην Κιβωτό του Σήμερα

Μια χούφτα πίκρα από άγωνα θέλω,
πνίγει ανθρώπους σε καταπακτή.
Λύτρωση βλέπουν στο θάνατό τους!
Αν βγουν απ' το χάρτη βλέπουν γιορτή.

Κρατώ το χέρι τους, στο φως να ανέβουν
σε νύχτας κατάστρωμα. Φέγγει η σελήνη!
Με ομορφιά, τα μάτια να πλένουν
στην κιβωτό που αγκαλιάζει η γαλήνη.

Τις χαρακιές στα μούτρα εκεί να ερμηνεύσουν
ν' αλλάξουν πόνους, να θεραπευτούν...
Όσους κατηγορήσαν να τους συγχωρέσουν...
Η ζωή στον πλανήτη να συνεχιστεί...

Της φύσης η ελπίδα, ο καταστροφέας
με συνοχή να σώσει... μεταστροφή...

Εμπνευσμένο από το βιβλίο «Κράτα με ... η Κιβωτός σαλπάρει» της Θάλειας
Κουνούνη

[περιεχόμενα](#)

Παιδική Μοναχικότητα

Αιωρούμαι σε μια άβυσσο μ' αστέρια,
σε μια κούνια που την πιάνει ο Κανείς.
Στην πλάτη πιάνω φτερά από περιστέρια,
γελώ με δάκρια χαρούμενης στιγμής!

Όσα βρήκα μ' ένα σάλτο τα 'χω πιάσει,
ευκαιρίες που θες να ονειρευτείς.
Δεν θυμάμαι να τις έχω λαχταρήσει,
η μόνη ψευδαίσθηση, της χαράς της παιδικής!

Χωρίς αρβύλες, βοηθήσαν τα φτερά,
μόνο οι άλλοι με πατήσαν με αρβύλες.
Όταν σηκώθηκα δεν έριξα ματιά,
έπλασα όνειρα να δίνουνε ελπίδες!

Στην μοναξιά που είχα μάθει από παιδί
περιπλανιέμαι όταν με διώχνει η ζωή... αέεερα...

[περιεχόμενα](#)

Φιλελεύθερες Κτήσεις

Σταυρωτά κρατώ στα στήθη μια καρδιά ερωτευμένη
το σκουπίδι μες στο μάτι σε ενοχλεί! δάκρυ μου φέρνει
Πριν με κρίνεις, βγάλε πρώτα το δικό σου το σκουπίδι
μούχλιασε μέσα στο μάτι, την κακία σου προδίδει

Της νηστείας οι ημέρες, σου άφησαν απωθημένα
με ένοχο κοιτάζεις βλέμμα, πίνεις στάλες πικραμένα
άσε το δάκρυ σου να πέσει και καθρέφτης μου να γίνει.
Η δική μου η χαρά, σου 'γινε παραφροσύνη

Στα μικρά βρίσκω, της μέρας, της ουσίας το στολίδι
όταν πιάσει να νυχτώνει Σε φιλώ με αγιοσύνη
μ' ένα «μου» στο όνομά σου, ένας γιος μου έχεις γίνει
με κομμάτι της ψυχής μου καταργώ της ύλης κτήση

[περιεχόμενα](#)

Κούκλα Ζωντανή

Με ενοχλήσανε
κρατώ το στόμα μου κλειστό
όλη τη νύχτα κλαίω
το πρωί χαμογελώ

Με ενοχλήσανε
με είπαν κούκλα ζωντανή
τώρα πια δεν κλαίω
στον ύπνο μου γελώ

Οι ψεύτικοι υποφέρουν
άλλους υπηρετούν
το θέλουν δεν το θέλουν
είναι ήδη στους νεκρούς

[περιεχόμενα](#)

Για σένα, για όλους... Αγαπώ

Μπήκανε ψήλοι στ αυτιά
ματώνει άσχημα η καρδιά
οι φήμες μαζί μου συνωμοτούν
σε εδώλιο σε στήνουν κακοποιού

Έσφαξαν αγκάθια τα όνειρά μου
τρύπες ανοίξαν στα λογικά μου
μα να σε χάσω δεν μπορώ
μοίρα σου είμαι συνειδητοποιώ

Φόβοι, ενοχές σε θέλουν για κτήμα.
Το γέλιο του Μάι να χάσουμε; Κρίμα!
Για σένα, για όλους θα είμαι εδώ
για πλάνες και φήμες αδιαφορώ

Φώτισε! Κοίτα! Το πρόσωπό μου
αυτό είναι Αγάπη καυτό όνειρό μου.

Κι αν επιλέξεις κάποτε άλλη ζωή
σέβομαι της Χαράς σου την τροπή

[περιεχόμενα](#)

Προσαρμογή στο Θάνατο

Σφυρήλατες λέξεις, ώστε να σου μοιάζουν,
μα δεν πιάνεσαι πνεύμα οικουμενικό!
Ύλη και ενέργεια σφιχτά σε αγκαλιάζουν,
ρέουν αυθόρμητα σε στρόβιλου χορό.

Όλο λακκούβες είσαι, σαν τις μαύρες τρύπες.
Σπαν τα τακούνια, σταματάει ο χορός.
Με άλλο ταίρι συνεχίζει ο καβαλιέρος.
Δεν σταματά για ένα παπούτσι ο ρυθμός.

Έχεις αισθήματα για αισθητές ιδέες,
μούσες δικές σου, μελωδίες μαγικές.
Άπαρτα κάστρα, κίνητρα κι ελπίδες,
να συνεχίζει η ροή χωρίς το χθές.

Ύλη κι ενέργεια, μορφές όλο θα αλλάζουν
κι εσένα ακόμα οι θάνατοι θα σε τρομάζουν.

[περιεχόμενα](#)

Μέθοδος Αυτοκάθαρσης

Την κάθαρση του κόσμου δεν ζητώ
προτού την ψυχή μου από λεκέδες καθαρίσω.
Κατηγορούμαι σε μια δίκη πριν κοιμηθώ
τα λουριά της ύπαρξής μου ξεδιαλύνω.

Όση απόσταση κι αν έχω πάρει από 'μένα
είναι εφικτό, το δρόμο πάλι για να βρω.
Παίρνω αποφάσεις, κάνω πράξεις, κλαίω για 'μένα
με αγκαλιάζω, βρίσκω απ' το λάθος το σωστό.

Ψέμα στο ψέμα οδηγεί σε μια συνήθεια,
στους άλλους μοιάζει για μεγάλη αλήθεια!
Μέσα σου ξέρεις. Η συνείδησή σου τρέμει!
Η υποκρισία σε πηγαίνει στο κενό...

Μια αγκαλιά κάνε στα «θέλω» της καρδιάς
γλάρος τα πέλαγα από πάνω να κοιτάς.

[περιεχόμενα](#)

Κρύβεται η Σοφία

Κάτω από τριμμένα κουρέλια
κρύβεται η Σοφία
Κι ας μην της δίνεις πια θνητέ
καθόλου σημασία
Με πράξεις, ρόλους, συναισθήματα
ψυχικά πραξικοπήματα
Ατάραχη μένει η Σοφία
έχει βρει Αθανασία
Γνωρίζει πως σας γέννησε θνητούς
χωμάτινους για χώμα
Η λύπη για διάλυση σας πάει...
κρυμμένη ακόμα...

[περιεχόμενα](#)

Ο Ποιητής

Δορυφόρος δεν υπήρξε κανενός
Μοναχικός Ουρανού μετεωρίτης
Άγγελος εξόριστος από φτερά γυμνός
Νοσταλγεί τα Όμορφα, να μαρτυρήσει

Αντέχει πόνους απ'τα πάθη, είναι μισός
Ως στου θανάτου την αγκαλιά να γύρει
Με αίμα κοχλάζον, επαναστάτη αλαλαγμό
Έρθε νωρίτερα και αργότερα θα φύγει

Για μια Ανάσταση σε τραβάει στο Φως
Επιμένει! Παίρνει όλη την ευθύνη

[περιεχόμενα](#)

Ουράνιος Γάμος

Τέλεσα γάμο με τον ουρανό σου
άφησα την έκφραση να μιλά με καρδιά
χωρίς να βιάζω τους μυς του προσώπου
και στο ψέμα σου, συσπάτε αληθινά

Σκέψεις βουβές που τα σπλάχνα δονούνε
οφείλω να πώ με λόγια απλά
σε όλους μας να ανήκουν ζητούνε
στο κοινό πνεύμα να δώσουν χαρά

Κι αν δεν τις πω πάλι δρόμο θα βρούνε
δέσμιες σε σώματα караδοκούν σαν παιδιά
πουλιά που πετάν ουρανό για να δούνε
ντρέπομαι να κρατώ της φυλακής τα κλειδιά

Δύσκολη και χαρούμενη του γάμου η μέρα
δάκρυ αντίστασης σε προσχημάτων φοβέρα

[περιεχόμενα](#)

Φώς με Εικασίες

Άσε τα «όχι» και τα «ναι» και πιάσε ένα «ίσως»
Αν έχεις όνειρα πολλά, δεν έχεις ποτέ μίσος
Δίνει άλλες προοπτικές πάντα μια εικασία
Κίνητρο για έρευνα μια σχετική ουσία

Όλα τα απόλυτα μπλοκάρουν συζητήσεις
Χάνεις την ποιητικότητα με παγωμένες ρήσεις

Κράτα καλή την πρόθεση για να βρεις το ωραίο
Χρέος σου το αντάξιο, ξεκούνα το μοιραίο

Πίσω απ' το πέπλο της ψευτιάς, ψάξε για την αλήθεια
κάπου 'κεί ανάμεσα Ζήσε άφθαρτη συνήθεια

[περιεχόμενα](#)

Δεν φταίει ο Χρόνος

Ό,τι πω να μην πιστέψεις,
μην λαλήσεις στα τυφλά.
Θέλω εσύ να το ερευνήσεις
μέσα σου να μπεις βαθιά.

Αν γερνάς δεν φταίει ο χρόνος,
αν πεθαίνεις φταις εσύ.
Είδες άλλους να γερνάνε
και πεθαίνεις πριν σκεφτείς.

Μια αρρώστια κι έχεις φύγει
απ'τα δύσκολα μακριά.
Ένα χάδι ζητιανεύεις,
μια συμπόνιας αγκαλιά.

Ξέχασες εαυτού κομμάτι!
Πώς ν' αντιληφθείς το Κάτι;

(Έμπνευση από το βιβλίο «Ζωή χωρίς όρους» του Chopra Deepak)

[περιεχόμενα](#)

Το φλιτζάνι του καφέ

Χρόνια στης νύχτας τα ρυάκια κολυμπάω
δεν κολλώ στο κατακάθι του καφέ.
Τις ομορφιές της, στα τείχη ζωγραφίζω
ξυπνώ τις μνήμες που ξεχάστηκαν στο χθες.

Ρίσκο Αγάπης δε φοβήθηκα να παίρνω,
ανοίγω μάτια, στις συνειδήσεις τις κλειστές.
Χωρίς λόγια, εμπειρίες δειγματίζω
λίγα ζω χρόνια, αιώνια ζούσα χθες

Έχω όραμα, εμάς να αναμορφώσω
τα όνειρα είναι οι ελπίδες οι μικρές.
Χωρίς κοντές ευτελείς επιθυμίες
έργο για πάντα!..δεν θα επιστρέψω απ' το χθες.

Σαν ιστορία παπαγαλίζεις ίδια λάθη;
Ξεκόλλα απ' του καφέ μας τον ντελβέ.

[περιεχόμενα](#)

Προς την ευημερία

Άλλους κήπους περπατάμε
σ' άλλο μνήμα δάκρυ χύνω,
ίδιο ήλιο εμείς κοιτάμε
ουρανό, για μας τον πίνω.

Σου μιλώ για εμπειρίες
που ποτέ δε θα γευτείς.
Έρθαν, έφυγαν και πάνε
χαιρέκακο να αμφισβητείς.

Δεν περίμενα συμπόνια,
δεν περίμενα χαρά,
να προλάβω θέλω μόνο
μη σκοντάψεις στα τυφλά.

Σπάω φράγματα, πετάω
ήταν άλλωστε ψευδή
μάταιο να περιμένω
διπλά πονά η υπακοή.

[περιεχόμενα](#)

Σκάλες

Μια σκάλα προς τον ουρανό,
μια σκάλα προς την Γή μας,
μια σκάλα προς την θάλασσα
οι πόθοι τις ζωής μας.

Όταν την σκάλα ανεβείς,
γαλήνη, νηνεμία
κι όταν τη σκάλα απαρνηθείς,
κενή αδιαφορία.

Κοίτα τώρα που κόπηκε
ένταση κι αγωνία,
για μια ελπίδα αμφίβολη
πονά η αδυναμία

[περιεχόμενα](#)

Με Χιούμορ

Τι κι αν πούπουλο φτερών μου πια δεν βλέπεις,
θα 'ναι εκεί τη μύτη σου να γαργαλά,
πιο ψηλά από εσένα να γυρεύεις,
μια απρόσκλητη, ατέλειωτη χαρά.

Μια αντίσταση σ'αυτά που δεν μπορούμε,
σε όλα τα δύσκολα που δείχνουν σοβαρά,
από ψηλά με ευδαιμονία τα συναντούμε,
πόσο γελοία τ' ανθρώπου η κακομοιριά!

Τώρα που είδες πια, χαμήλωσε τη μύτη,
όλα τα κέφια βρίσκονται στη Γή,
τα κουμπούρια βάρα σαν τα ντέφια,
έχει η μιζέρια μες στο χιούμορ ξεχαστεί.

Δίχως κακία, κοροϊδία, σαρκασμό,
μπες στο λυκόφως των αστείων, στο χαμό.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Συνένοχη Σιωπή

Πνιχτά γελάκια, ψίθυροι σταματάνε
είναι δειλοί της τουαλέτας οι σοφοί.
Κίνησαν έγκλημα, τελέστηκε και πάνε,
σιώπησαν στου θύτη και του θύματος ντροπή.

Είναι αυτοί, οι ηθικοί του αυτουργοί
εγκληματίες με ατιμώρητη ενοχή.
Συνεχίζουν μια ανεύθυνη ζωή,
είναι συνένοχοι και θα επαναληφθεί.

Τον θύτη γλείφουν, είναι όπλο που γυαλίζουν,
τ' απασφαλίζουν με μια έκρηξη θυμού.
Το θύμα αποφεύγουν να μιλήσουν,
δεν έχουν καλή μάσκα ηθοποιού.

Γελάει μόνο και αναδύεται απ' τον πόνο
μια κοινωνία κάτω πνίγεται από φθόνο.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Είμαι η Καμία

Θα 'μαι πολύ ευγενική, με όλα σας τα μάτια
είναι οι καθρέφτες που κοιτώ και γίνομαι κομμάτια

είμαι αυτή που μέσα τους μπαίνω και τα γυαλίζω
τις μπούκλες μου τακτοποιώ, πόθους τα πλημμυρίζω

για μένα πάντα νοιάζομαι, μήπως πετά μια τρίχα
όσες ψυχές κι αν χάλασα σαν λίμνες είναι ίδια

μια Νάρκισσος που πιο βαθιά ποτέ δεν κολυμπάει
μόνο για την εμφάνιση έμαθε να πονάει

Κι αν τώρα εσείς θέλετε νοιάξιμο παραπάνω
για όλα αυτά τα γούστα μου, μια μπούκλα δώρο κάνω

[περιεχόμενα](#)

.

Ευδαιμονία από Μέσα

Μια βουτιά στην πηγή ευδαιμονίας
βρεγμένος αιώνια συνειδητός εαυτός.
Γελά σαν παιδί! Ζει στιγμές ευτυχίας
δίχως γνώμη, δάχτυλο κανενός.

Όλα γύρω φαντάζουν για γέλια.
Χαίρεται τόσο μα τόσο συχνά!
Ξέρει τον πόνο, νικά την μιζέρια
κι ας βλέπουν οι άλλοι τρελό που γελά.

[περιεχόμενα](#)

Σπασμένη Στάμνα

Ρέει η γνώση σαν νερό
δροσιά ανάμεσά μας.
Σκύβω λίγο να δροσιστώ
γνώση στα κύτταρά μας.

Μόσα φιλιά κι αν σε νοιαστώ
η επίγνωση δικιά μου.
Σε γεμίζω στάμνα με νερό
αδειάζει η κοιλιά σου.

Σπασμένη στάμνα έχεις δει;
Γεμάτη να καμαρώνει;
Γιάτρεψε πρώτα τις ρωγμές
η γνώση να μεστώνει.

Χαλάρωσε και η πηγή
ποτέ της δεν στερεύει.
Έλα κοντά μου να γευτείς
τη γνώση να μερεύει.

[περιεχόμενα](#)

Ποιος Άθεος;

Για ένα κομμάτι ουρανού
αντέχω να υπάρχω,
στη Γη που ήρθα να θαφτώ
αιώνια θα σε ψάχνω.

Μια μέσα στη γαλήνη μου
και μια στο φως των βράχων.
Ας κρύβεται η αλήθεια Σου,
Όμορφων αθανάτων.

Όταν θα φύγω, θα 'μαι εδώ
γωνιά απεραντοσύνης
στα μάτια σας παίζω κρυφτό
δεν βλέπεις μα με κρίνεις.

Την φύση όσο ερευνώ
σε σένα καταλήγω.
Όσο και αν σε αρνηθώ
άθεος δεν θα γίνω.

Υ.Γ: 'Η φωτιά που οδηγεί στον ουρανό είναι κρυμμένη στο μυστικό χώρο της
καρδιάς'(Από βιβλίο του Chopra Deepak)

[περιεχόμενα](#)

Χνάρια Στο Φως

Των βημάτων το χνάρι δεν σκεπάζω.
Δεν βλασταίνει η Αγάπη στη σκιά.
Ακολουθά, στο φως να οδηγήσω,
στο σκοτάδι η σιωπή διπλά πονά.

Στο μάτι πλημμύρισε το δάκρυ.
Μα το άλλο ερευνά την αγορά.
Σαν κροκόδειλος γυρεύεις άκρη,
η ματιά σου σε πάει στο πουθενά.

Ραβδίζω το γάιδαρο να ξεκινήσει.
Να πάει πού; Καιρό είναι νεκρός.
Τα μάτια σε πέπλα τριπλά είχε κρύψει.
Μέσα κι έξω έχει μείνει κενός.

Αποστρέφεις το βλέμμα, σε έχω ενοχλήσει,
δεν με περίμενες, έχεις πολύ σαστίσει

[περιεχόμενα](#)

Είπα να Φύγω... Έμεινα Εδώ

Είπα να φύγω
Το αλφάβητο που βρήκα ήταν λίγο
Λίγες οι νότες, τα χρώματα της Γης
Με μια κραυγή νίκησα το θυμό
Λιοντάρι ανέμελο, για μάχη ικανό
Τους πόνους άντεξα στο σώμα το σφιχτό
Πλέκω τα γράμματα,
Μπερδεύω χρώματα,
Όνειρα τραγουδώ
Ψυχή περίσσεια στου χρόνου το σφυγμό
Έμεινα εδώ

[περιεχόμενα](#)

Ευ αγγελία

Σε κάθε σου γενέθλια δώρο μια ελπίδα
έχει κάποιος να σου πει και μια αγγελία
μα αν δεν έχει ένα «ευ», κρύβει και μια λεπίδα
δυστύχημα το ευτύχημα χωρίς Ευαγγελία.

Μπορείς να χαμογελάς σε ένα κόσμο θλίψης;
Έχεις κάνει εχθρούς, η ζήλια περισσεύει...
Εκεί που σε θαυμάζουνε, γαυγίζουν δίχως τύψεις.
με κώνειο στο μέλι σου εισπράττουνε τη χλεύη.

Να βλέπεις, δεν το θέλησες, εσύ μες στο σκοτάδι
και οι τυφλοί σε σκότωσαν, στερώντας σου το χάδι.

Εσύ δεν το δες για κακό να δραπετεύεις πτώμα,
αυτοί γεμάτοι ενοχές πονούν σ' όλο το σώμα.

Γιατί είναι ο κόσμος σκοτεινός κι εσύ στο φως βαδίζεις
σε κάθε αγγελία με ένα «ευ», το δρόμο σου ορίζεις.

[περιεχόμενα](#)

Με το χιτώνα του Σωκράτη

Με το χιτώνα του Σωκράτη, ξυπόλυτος νιώθω τη Γη
θέλω να θέσω ερωτήσεις να διώξω μπλόκια απ'τη ροή.

Είναι γεμάτα τα ποτάμια έπιπλα, ρούχα και χλιδή,
έχει μπουκώσει το μπουρί, ψέματα, φόβους και ενοχή.

Σπρώξε ! Να βγει το μέσα έξω. Η ιδέα που κυοφορείς.
Χτύπα! Σμίλεψε με σκαπέλο. Ο άνθρωπός σου να φανεί.

Έχεις όλα τα εργαλεία το νου, τους όμορφους τους γιούς,
συντρόφους, φίλους για παρέα, μες την ομάδα να ακούς.

[περιεχόμενα](#)

Φλόγες Αναδεικνύουν το Χρυσάφι

Πώς να γυρίσω αν δεν πάψεις να φθονείς;
Κάθε μου βήμα, σου ανήκει εσύ νομίζεις,
των γεγονότων μου ο πιο σκληρός κριτής,
με υποψίες κι ενοχές όλο εκφοβίζεις.

Στις ανασφάλειές σου νιώσε ασφαλής
ό,τι αγάπησες πάψε να εξευτελίζεις,
σε αυτό που επέλεξες γίνε υποστηρικτής
το δυναμώνεις και του δείχνεις τι αξίζεις.

Μόνος ή όχι, πάλι μόνος πάντα θα 'σαι
όταν σε άνθρωπο δεν θέλεις να ανοιχτείς,
νιώσε τους χτύπους του κι αν ήσυχα κοιμάσαι,
η εμπιστοσύνη θα σε κάνει να λυθείς.

Στης ζήλιας το όχημα δυνάμωσα τα φρένα,
βρήκα συντρόφους, δεν μου φαίνονται όλα ξένα.

[περιεχόμενα](#)

Έρωτα σε είπανε Δειλό

Σφιχτά στη χούφτα κρατώ, το χώμα της μορφής Σου
Είναι στα ουράνια η ψυχή, πνέει απαλή η φωνή Σου
Μες το βυθό παραληρώ, στο βλέμμα γίνομαι ένα
Σβουρίζει τρελά η πυξίδα Σου, έλκει σύμπαντος φρένα

Έδωσες μάχες εδώ στην Γή, για ένα καλό μεγάλο
Είναι μικρό το σπιτικό, σε δένει με το Χάρο
Έχεις Αγάπη στην καρδιά, να δώσεις σε γαλαξίες
Μια φωλιά για σπιτικό, να ορμήσεις στις αξίες

Σε είπαν δειλό που άφησες τη θαλπωρή για μάχη
Τα όνειρα δεν βόλευε τα είδαν αυταπάτη
Σε θέλανε στα δύσκολα να τους υπηρετήσεις
Μα είσαι υπηρέτης των ψυχών, ολόκληρης της φύσης

Πόσες γενιές εγωιστή έρωτα σ' έχουν μισήσει;
Σ' είπαν δειλό κι ανάξιο κι ας σ' είχαν αγαπήσει

[περιεχόμενα](#)

Τροπές

Από την Ιστορία
φτάνεις στην Ποίηση με
Μυθοπλασία.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

«Όλα να γίνουν καλά!»

«Όταν όλα σου πάνε στραβά
βάλε το χέρι στην καρδιά
και πες αργά και δυνατά
«Όλα να γίνουν καλά!»
Δεν θα λυθεί τίποτα μαγικά
Ιδέες καλές θα 'ρθουν βιαστικά
με αυτή την ψύχραιμη ματιά.»

[περιεχόμενα](#)

Δεν γίνεται

Θα προσποιηθώ πως δεν σ' αγαπάω
όπως τότε, προτού σε γνωρίσω
με αιδώ και ευγένεια θα σου μιλάω
χωρίς ποτέ να σε συναντήσω.

Σύννεφα ομίχλης γύρω μας σκόρπησα
να μη σε βλέπω κι αναθαρρήσω.

[περιεχόμενα](#)

Μάταια ήρθες

Γλυκά τραγούδια τα αηδόνια κελαηδούν
μα εσύ ακούς το τρένο που 'χει φύγει,
το νου να τιθασεύσουν δεν μπορούν,
σε ήχο λατέρνας η καρδιά σου έχει μείνει.

Μάταια ήρθες! Χαρά τώρα αν δε δεις,
στη σκέψη ζεις κι αυτό σ' έχει τρελάνει,
τα όνειρα κακώς χαλιναγωγείς,
άσε το αηδόνι το παρόν να σου γλυκάνει.

[περιεχόμενα](#)

Έρθε η Ώρα να Ντραπείς

Τα άλογα κάλπασαν έξω απ' τα όρια
το σώμα κοκκίνισε ως και τη μάσκα
Δεν άφησε τίποτα κρυφό ο καλλιτέχνης
εξευτελίστηκε πλήρως μπροστά Σου
Κι εσύ, νιώθεις καμία προσβολή;
Έρθε η ώρα να κοκκινίσεις...
Τα πεινασμένα άλογα κρώνουν,
χωρίς απαντήσεις.

[περιεχόμενα](#)

Συλλογή: Φύσης Σχολείο

Υγρασία Ζωτική

Είναι οι πηγές που μας κρατάν σφιχτά στη γη,
ομφάλιος λώρος μας δένει στην κοιλιά της.
Κι αν το λουρί, μας πάει λίγο πιο εκεί,
με άλλα μάτια πια κοιτάμε, τη χαρά μας!
Είναι οι πιέσεις πλέον για μας γελοίες.
Είναι μικρόκοσμος με πιο στενές αξίες.
Οι εφευρέσεις πια δεν είναι αυταξίες,
είναι εργαλεία για ατόφιες εμπειρίες!
Ρίσκα για ζωή, δίχως χαζές ταυρομαχίες...
Τα μιούζικ χάλ δε μοιάζουν σούπερ αποδράσεις,
ρουτίνα ρέει με μελωδίας απολαύσεις.

Τις Κυριακές ερωτευόμαστε της φύσης μεγαλεία,
τον εαυτό σαν άλογα είχαμε δαμάσει,
καβάλα στου λώρου το λουρί, για νοητικές δράσεις,
κάθε αυγή ρουφάμε χλόης υγρασία,
να 'ναι η Άνοιξη η πιο όμορφη λατρεία,
κάθε προσγείωση μια γη επαγγελίας.

Κι αν της καρδιάς, δεν φέρνει δάκρυ, η ξηρασία,
υγρή πνοή έχει ο λαιμός για σωτηρία...
Μια δίψα αρρώστια πιότερο από επιθυμία.
Αν μάτια καίγονται μ'έναν απαίσιο βήχα,
στη γη μας ξάπλωσαν, νωρίς να μας αρπάξει.
Σκλάβοι σ'απόσυρση χωρίς μιαν φαντασία,
νερό αγνό, οι φίλοι όλοι, πηγής θεραπεία.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Καταστροφική Ευφυΐα

Ζωή σμίγει με ζωή σ' όλη τη φύση,
ρέει στη θάλασσα, ρυάκι, ποταμός,
σμίγη πουλιών οδηγεί ο πελαργός,
πράσινο κρεβάτι, λουλουδιών στεναγμός.
Μονάχα ο άνθρωπος θέλει ν' ναι μοναχός.

Χτίζει φράγματα, σύνορα και τείχη,
χωριά ξυλώνει, χωράφια τεμαχίζει,
απομακρύνεται απ' του νου του τον εχθρό.
Σε υφαίστεια σε βάλτους και σε άμμο
νομίζει βρήκε το αιώνιο το φως.

Όνειρα μίζερα τον κλείνουν στο μυαλό,
σχέδια για έναν π' ωφελούνε το εγώ.
Μια φαντασία διαρκώς μπλοκαρισμένη,
ασφυκτιά από πνεύμα, ζώντας ως νεκρός.
Βασιλιάς κουφός, τυφλός, μουγκός.

Φοβάται τη φύση μ' Αγάπη ν' αγκαλιάσει
που είναι ο χαμένος δικός του εαυτός.

[περιεχόμενα](#)

Ο Θαυμαστός

Με άνεμο του πηγαινέλα σε ουρανούς και θάλασσες
φώλιασες στην αγκαλιά μου, σαν χελιδόνι άραξης.

Έρθες για λίγο και θα φύγεις σε φαντασίας διαδρομές
περίμενα και παραμένω, σε δημιουργικές αναμονές.

Μ' έμαθες να αγναντεύω του ορίζοντα το θαυμαστό
να ονειρεύομαι αξίες, το αόρατο ορατό ποιώ.

[περιεχόμενα](#)

Δώρα Εφήμερου

εφήμερη
τέλεια Ομορφιά
περιμένει θάνατο
ως τότε
Αγαπάει
χαρίζει γαλήνη
χρώμα στα άνθη
περηφάνια στα φτερά
μελωδικά κελαϊδίσματα
λάμπρος στα ψάρια
γυαλάδα στα νερά

όποιος έλαβε
του εφήμερου δώρα
τα έχει
νύχτα μέρα
και μετά θάνατο
έμαθε να Αγαπάει
να ξανά Αγαπάει
να πολύ Αγαπάει
μυστήριο που απαντούν
τα Ουράνια

[περιεχόμενα](#)

Ουράνιο Τόξο

Την έβλεπε ο νους όμορφη μα όχι η καρδιά του, (στα νιάτα)
με φαντασία την Αγάπησε έκτοτε η καρδιά του.
Αγκάλιασε αθλιότητα με τα χρώματά του,
τύλιξε και διέλυσε την μαύρη σκοτεινιά της.
Γεννήθηκε απ'τη σύζευξη ένας στυλίτης γλάρος...

[περιεχόμενα](#)

Σκύλος στη θάλασσα

Ένας γλάρος λευκός, κολυμπάει στο φως, κοιτά φάρους, λιμάνια...
Ένας σκύλος λωλός δίχως φρένα και φως, κολυμπά να τον φτάσει στα ουράνια.
Πέταξε μακριά, δίχως καν συντροφιά, κει που βρήκε τα ψάρια.
Έμεινε μοναχός, ένας σκύλος χαζός, να γυρεύει ακτής περηφάνια

Μες στη θάλασσα, πώς, να γυρίσει σκυφτός; Τον κοιτάν των ανθρώπων τα μάτια...
Αγνοεί φυσικά, την δική του ομορφιά, κοιμάται σε γλαροφωλιά...
Πόσα όντα την έχουν ζηλέψει! Στου βυθού τη ζωή
έχει δώσει τροφή και θα βρει όταν πάλι γυρέψει.

[περιεχόμενα](#)

Μια αλήθεια αλλόκοτη

Νόμιζα ήμουν η σταγόνα, μα είμαι ο ωκεανός
Νόμιζα ήμουν το δέντρο, μα είμαι το τοπίο
Νόμιζα ήμουν μια γνώση, μα είμαι το πνεύμα
Με την πνοή του ανέμου άλλες μορφές κυμάτων, δέντρων, ανθρώπων
Άλλη επιφάνεια... για λίγο θα υπάρξει
Που δεν είμαι... γιατί ήμουν, Είμαι και θα Είμαι
Μια και πέθανα σαν σταγόνα που φίλησε τη θάλασσα
Άφησα τα επιφανειακά Εγώ μου, αφέθηκα και σώθηκα...
Πόσο απίστευτη αυτή η αλλόκοτη αλήθεια;
Προτιμάτε ένα πιστευτό μικρό ψέμα;
Πάω ανατολικά στην πιο σκοτεινή χώρα.
Από πού πηγάζει το φως...
Και φυτρώνουν τα πιο πολύχρωμα λουλούδια...

[περιεχόμενα](#)

Στιγμές Ζωής = Φωτιά στο μέτριο

Ήλιε εσύ που χώρισες το χρόνο σε βδομάδες
δως μου να ζήσω και στιγμές από τις πιο μεγάλες.
Αυτές που δίνουν τις χαρές με νόησης ιδέες
που τις θαυμάζουν ερπετά, κι όλης της Γης οι αφέντες...
Το νήμα που δεν κόβουνε σαν μύγες της αράχνης.
Μόνο ανεβάζουν την ψυχή! Άλλα όρια στους χάρτες...
Δείχνουν τους ορίζοντες για να τους ξεπεράσω.
Δεν δύνουν τα μάτια σαν κλειστούν. Την πείρα πώς να χάσω;
Να μου τις πάρεις δεν μπορείς με κινητών πατέντες.
Ξεκάθαρα δε θα τις πω, μόνο Πυθίας σημάδια
όποιος κρατάει το χέρι μου να νιώθει περηφάνια.
Με βλέπεις ιδιαίτερη αλλά να ξες δεν είμαι...
Είμαι ότι μπορείς κι εσύ ελπίζοντας να γίνεις
Ήλιου καθρέφτισμα ζωής που 'χει φωτιά στο μέτριο.

[περιεχόμενα](#)

Ασύνορος Φυσικός Υδροβιότοπος

Μάτια βιότοποι ελπίδας.
Σπάνια πουλιά τα κατοικούν.
Άνθη στις όχθες ομορφαίνουν.
Λύκοι στη λίμνη ηρεμούν!

Βροντά η ψυχή και τους τρομάζει.
Εγκαταλείπουν τα βουνά.
Γαλήνη ψάχνουν στις πεδιάδες.
Φορούν περιστεριών φτερά!

Για λίγο ήρθαν και θα φύγουν...
πιο δυνατοί από παλιά.
Στα μάτια νόημα να δίνουν,
ζωντάνια να 'χουν τα βουνά!

Καρδιά διόδια δεν γνωρίζει.
Αγάπη ασύνορη, στοργής.
Στο τελωνείο εμπιστοσύνης
δίνεις κατάθεση ψυχής.

[περιεχόμενα](#)

Χελιδόνια

Δε θα ξανάρθουν τα χελιδόνια
ερήμωσαν άτσαλα αυτήν την αυλή
Κόψαν δρόμο, μαρσάραν λάσπη
αφήσαν μισή φωλιά, αδειανή

Ένα μπουρίνι όλα τα άλλαξε
τραύμα στη φύση, αιμορραγεί.
Η αυλή άργησε, αλλά ομόρφυνε
μες στη σιωπή, ρουτίνας ρυθμοί.

Να τα πάλι τα χελιδόνια
βρήκαν το δρόμο, στην ίδια αυλή.
Έχτισαν ωραία ξανά τη φωλιά τους
χωρίς κατακάθια στην ψυχή

Δώσαν Χαρά! Ζωή αυθεντική...

[περιεχόμενα](#)

Συνοχή της Φύσης

Βαθύ βλέμμα καστανό μες τα χέρια σου φιλώ
να 'χεις κάτι από 'μένα στην καρδιά σου φυλαχτό
σε γλυκαίνει, σ' ομορφαίνει , κυπαρίσσι φωτεινό!
Χίλια κόκκινα λουλούδια π' αγκαλιάζουν τον κορμό
Έρωσ, θάνατος αντάμα! Πάνε προς τον ουρανό...

Θες να γίνεις ερημίτης. Απ' τα ρούχα σου έχεις βγει
Ψάχνεις για τα μυστικά μας! Έτσι χάνεις τη στιγμή...
Το κομμάτι της ψυχής σου, φρόντισέ το να χαρεί
Είναι το σώμα η φυλακή μας, κάθε κύτταρο κελί
Είσαι του σύμπαντος η ελπίδα, νιώσε με όλους συνοχή

[περιεχόμενα](#)

Χαρά κρύβουν τα μικρά

Όνειρα σκέφτεσαι
στο κατώφλι ξεψυχούνε
μες στο τσιμέντο
πνίγεις την ανεμελιά.

Όσο εσύ βιάζεσαι
τα δέντρα σε κοιτούνε.
Εσύ γερνάς
ενώ κουνάνε τα κλαδιά.

Μια πεταλούδα πεταρίζει
στου λουλουδιού την ευωδιά.
Μια μελωδία κελαηδεί
στου ουρανού την ομορφιά.

Στάσου και θαύμασε λιγάκι
βρες τη χαρά μες τα μικρά.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Μέλι άυλης ζωής

Στον ίσκιο του πλάτανου
στον ήλιο του ποταμιού
κοντά στα παπάκια
στον ίσκιο της κερασιάς
στην αυλή της γιαγιάς
εκπνέω δάκρυα
εισπνέω χαρά
κοιτώντας τον απέραντο ουρανό
εσωτερικός καθαρισμός
κάθε κυψέλης
να εναποθέσει η μέλισσα
το χρυσό μέλι
να βρει στόχο το βέλος
στο βάθος της ύπαρξης
νύχτα ή μέρα
παλεύοντας με την ύλη
που δεν είναι ζωή

[περιεχόμενα](#)

Αξιοσέβαστη ύπαρξη

Στο πολύχρωμο φως του ήλιου
μέσα απ' το βιτρό
βλεφαρίζει χαρούμενα
παρ' όλη τη σκοτεινή άγνοια
της σύντομης ύπαρξής της
ή της πρότερης μετάλλαξης
που υπέστη
η πεταλούδα.
Άνθρωπε εσύ γνωρίζεις,
όπως τα δέντρα γνωρίζουν
για σένα και σε σέβονται

[περιεχόμενα](#)

Αγάπησε το Αμπέλι

Κλήθηκες στη γη να ωφελήσεις
κι εσύ προτίμησες με ηδονές ν' αδρανήσεις
έπιασε χόρτα, γέμισε αγκάθια
είσαι παράσιτο σε δικά σου χωράφια

Δεν είναι αργά να πιάσεις την τσάπα
από κακία κι οργή ν' αδειάσεις τα μάτια
άσε τις ρίζες σου ν' αναπνεύσουν
σ' ανούσιους μελάδες κλαδιά να μη μπλέξουν

Κλάδεψε φθόνους κι εγωισμούς
με ταπεινότητα να δώσουν καρπούς
δίνει χαρά τ' αμπελιού η εργασία
η πληρωμή σου δίνει αυτοκυριαρχία

Σώζεις εσένα, σώζεις εμένα
η σωτηρία του κόσμου μας κάνει ένα
είναι ο καθένας μας ένα αμπέλι
με σπόρους αγάπης αιώνια να θρέφει

[περιεχόμενα](#)

Ήλιος η Πηγή, Θυμήσου

Φως αμυδρό, λυπητερό τη νύχτα να αχνίζει,
χωρίς να φαίνεται η πηγή, την άγνοια ξεσκοτίζει.

Δείχνει την τίμια κυρά, το σώμα που πουλάει,
νικά η δίψα τη σιχασιά, κι ο βόθρος της μετράει.

Δείχνει στολίδια πλουμιστά, λάφυρα εγκλημάτων,
παλιές οι αμαρτίες τους, γοητεία άσπρων γάτων.

Όλα τα σπουδαία και καλά, πρόστυχα και χυδαία,
ρομαντισμός του φεγγαριού, τα δείχνει όλα ωραία.

Όσο κι αν θέλω δεν μπορώ, όσα έμαθα να χάσω,
είναι το βλέπω πια αργά, αλήθειες να ξεχάσω

[περιεχόμενα](#)

Είμαστε το Σύμπαν

Πέρα απ' τις πέντε μας αισθήσεις,
κει που η κβαντική κατανοεί,
σε συναντώ όταν νυχτώνει,
όταν κοπάζει η βουή.

Πόσο μικρές είναι οι συνήθειες,
πόσο μεγάλη η ψευτιά,
πόσο δεμένη η ύπαρξή μας,
πόσα κρυμμένα μυστικά;

Είμαστε ενέργεια και ύλη
μπλεγμένη σε μια μορφή,
όταν ο νούς μας την ξεφτίσει
σε άλλη θα μεταμορφωθεί

Είμαστε όλο το σύμπαν
όσο θα ρέει η ροή

[περιεχόμενα](#)

Θάλασσα στα Ουράνια

Στα βάθη σου γίνανε λυγμοί, βάσανα του κοσμάκη,
σε πνίγουν κι ακόμα καρτερείς του πλούσιου την αγάπη!
Ούτε σταγόνα θάλασσας στων λίγων το δισάκι
κι όσο τριγύρω ψάχνεσαι, σε τραβάν οι βράχοι.

Θέλεις γαλήνια νερά, να μη θαλασσοπνίγεις
κι έρχονται οι αέρηδες στου νού σου τη βιασύνη
κι έρχονται μπόρες, αστραπές, πνιγμοί και στο λιμάνι.
Κοπάζουν κι εσύ χάνεσαι στο παρελθόν σου πάλι.

Παίξε με την αγάπη σου, δώσε στο σέρφερ κύμα,
δώσε στην κόρη τη δροσιά και στα παιδιά κοχύλια.
Να πάρεις τη γαλήνη τους, να νιώσεις τη χαρά τους,
να γίνεις η πηγή ζωής, να μπεις στα όνειρά τους.

Είσαι όλος μια θάλασσα, στις άκρες σου λιμάνια,
αγάπα και τα κύματα, καθρέφτης σου τα ουράνια

[περιεχόμενα](#)

Κάθε Άνοιξη

Ένα σαράκι η ντροπή, δουλεύει εντός,
οι ενοχές αυλάκια σκάβουν στο κορμί.
Σβήνεις τη μνήμη να μπορέσεις να χαρείς...
Νιώθεις το ζώο να καβαλάει την ψυχή.

Μια μελωδία ίδια είχε αναγνωρίσει
και την μαγάρισε η άγρια η πνοή.
Με πόθου πάθη τον εαυτό έχει μισήσει,
με χρήματα δεν ξεχρεώνουν οι εγωισμοί.

Τη μελωδία είδε ο κόσμος παραφωνία,
κακόηχη η ύπαρξη σαν να είχε γεννηθεί.
Αγνή ματιά μιλάει με του λύκου μανία
με αγωνία επιβιώνει, για να κατανοηθεί.

Με μια Ανάσταση το σύμπαν ανταμείβει
όσους τη σύγχυση φτάνουν στο αμήν.

[περιεχόμενα](#)

Ευδαιμονία στη Φύση

Αύριο το πρωί φεύγω ταξίδι
Ετοίμασα βαλίτσες πέντε ημερών
Μνήμες αισθήσεων αντιληπτές
Η φύση θέλω να με θρέψει
Να σας βλέπω δεν θέλω
Να σας ακούω δεν θέλω
Νομίζετε έχω οργιστεί με εσάς;
Νομίζετε με θλίβει η συμπεριφορά σας;
Νομίζετε ότι αδιαφορώ για εσάς;
Όχι! Ούτε οργίζομαι, ούτε θλίβομαι, ούτε αδιαφορώ!
Όχι στο βαθμό που νομίζετε τουλάχιστον...
Έχω σημαντικότερα να νοιαστώ
από την αφροσύνη και την παραφροσύνη σας
από την άνοια και την παράνοιά σας
Με σωφροσύνη και φωτεινό πνεύμα
αύριο το πρωί φεύγω ταξίδι
Μη με σταματάτε με χασομεράτε
με τα λόγια και τα χαϊμαλιά σας
Κι εσύ που απείλησες
πως θα με σκοτώσεις...
Χαχαχαχα, σιγά τι θα κάνεις!
Αυτό κι ένας σκορπιός μπορεί να το κάνει...
Ανυπομονώ στην αυτοεξορία
να αυτοανακριθώ, να αυτοκατηγορηθώ
Στο δρόμο της ευδαιμονίας...
Κι αν πάψουν οι πόνοι να είναι ηδονή
στο καταφύγιο του φωτεινού ουρανού
θα κοιμηθώ...

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Μακάριος ο Φιλόσοφος

Είναι η ευτυχία ευδαιμονία,
την εύνοια όταν έχει του δαίμον Θεού.
Της πλάσης όλης που μέσα του είναι
και το πεπρωμένο ευνοϊκά χειραγωγεί.

Με ανιδιοτέλεια παρατηρεί τη φύση
και η αυτογνωσία τον χρήζει σοφό.
Αρυτίδωτη θάλασσα μέσα του βρίσκει
χωρίς απειλή από ανθρώπου κακό.

Περιφρονεί του κόσμου τα λαμπερά
υγεία, πλούτη, δόξα, ομορφιά
Την μελέτη της φύσης ανώτερη βρίσκει
με αρετή απολαμβάνει όλα τα αγαθά.

Ούτε τα πάθη χαράζουν ρυτίδα
ο φόβος, η λύπη, η ηδονή, η πεθυμιά.

Αγαπά τη φύση, φίλος με τη σοφία
έχει κερδίσει μακάρια ομορφιά.

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Το Βασίλειο του Ήλιου

Πώς η φλόγα μάτια μου, φωτιά να φοβηθεί;
Το μόνο που της έμεινε με αυτήν να ενωθεί.
Σε ένα θερμό βασίλειο για να φεγγοβολάει.

Είναι αυτοδημιούργητο! Εχθρούς μονάχα θα 'χει.
Το φθόνησαν οι ποταμοί, το ζήλεψαν οι βράχοι.
Ήλιο όσοι κρύβουν μέσα τους... φίλοι είναι δίχως μάχη.

Κι αν καίγονται τα ρούχα τους, βλέμμα γυμνό πονάει...

[περιεχόμενα](#)

Ζηλωτής Ανθρωπιάς

Λέπτυνα όλες τις αισθήσεις,
να τις νοεί η κβαντική,
την κυανοτυπία να γνωρίσεις,
π' άνθρωπο φέρνει στη ζωή.

Ανέλυσα όλα τα φράκταλ,
της φύσης δίνουν ομορφιά,
να πείσω όλους τους ανθρώπους,
να την επάρουν αγκαλιά.

Οι μήτρες κάναν τη δουλειά τους.
Όλους με ίδια υλικά!
Η εξέλιξη μας περιμένει.
Μην κρυσταλλώνεις τη Χαρά!

Μόνο σαν σώμα ή επιθυμία
μένει η κακία στην καρδιά....

[περιεχόμενα](#)

Νιώθεις Μισά τα Ολόκληρα

Κι αν ήθελες ξένων βλέμματα εσένα να χαρούν
Κι αν ήθελες στην αγάπη σου οι άλλοι να σε βρουν
Έμαθες στην αφάνεια μες στη χαρά να ζεις
Αγάπης ανταλλάγματα μέσα σου να δονείς
Όλα μισά τα ένιωσες τα ολόκληρα της γης

Τα ολόκληρα απαξιούν ξανά να τα γευτείς
Κάθε στιγμή που κύκλωσες έγινε εμπειρία
Να επιστρέφεις με το νου, μεγάλη υπεραξία
Μέτρα με τις ρυτίδες σου, σπουδαίες αναμνήσεις
Στις λευκές ρίζες σου κραυγές έχεις να κρύψεις

Είσαι εδώ με αντοχή, νερό για το φυτό σου
Φύτρωσες όπου σ' έσπειραν, να ψάχνεις για το φως σου.

[περιεχόμενα](#)

Μόνιμο Σκίρτημα Ψυχής

Μόνιμο σκίρτημα ψυχής
Υπάρχεις
Με βεβαιότητα σε περιμένω
Κυλάς μέσα μου
Χωρίς να λιμνάζεις
Άλλοτε αργά, άλλοτε γοργά
Η τελειότητά σου, με τελειοποιεί
Αντάξιος να γίνω
Για την συνάντηση
Αποκάλυψης
Της πραγματικότητας
Αδυναμίας συνειδητοποίηση
Του Μεγαλείου
Της Δύναμης Συνοχής πάντων
Τη στιγμή χωράει στο αιώνιο
Την αιωνιότητα στριμώχνει στη στιγμή
Με εμπιστοσύνη αφήνομαι γαλήνια
Μόνιμο σκίρτημα ψυχής

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Ισορροπημένα Χάη

Πόσα χάη οφείλω να υπομένω
για ένα σύνολο οργανωμένο θεϊκό;
Στο ένα χάος με το άλλο αντιπαλεύω,
διεκδικούν της καρδιάς μου το ποτό.

Η καρδιά τώρα ξέρει που πηγαίνει!
Εκεί που θέλει την χαρά της για να βρει,
όλα τα άλλα δεν διστάζει ν' απορρίπτει
έχει ουσία μονάχα να νοιαστεί.

Ένα χάος ποτέ δεν απαρνιέμαι
της μουσικής που ανακατεύει το εντός
με αποσπά από τα ζόρια που καταριέμαι
δίνει παράταση να δω το θέμα αλλιώς

Φαίνονται χάη αλλά είναι ισορροπία
πέρα απ' του χρόνου τα δεσμά δίνουν αξία

[περιεχόμενα](#)

Πλάτωνα

Έζησες σε πλήθος σώματα, έγραψες με πολλά χέρια.
Κι αν σύζυγο δεν είχες ούτε γιο, παιδιά σου τα αστέρια.

Πνεύμα οικουμενικό! Λαούς έχεις ταυτίσει...
στο έργο σου το αιώνιο, υποκλίνεται η φύση!

Πήρες του Ήλιου όλο το φως, στράγγιξες την αλήθεια.
Άφθαρτο ον, αθάνατο, μας έγινες συνήθεια!

Ταξίδια έκανες πολλά, κι εμείς εκεί μαζί σου,
έριξες φως κι ομόρφυνες, τα σκοτεινά γιατί σου.

Είδες τη γη απ' τον ουρανό κι απ' τη γη τα ουράνια.
Ιδέες έσπειρες παντού... τα εγώ σου όλα δικά μας...

Το κύμα σου προσάρμοσες στα ανθρώπινα τα μέτρα
να μη χαθεί σε ωκεανούς μέσα σε άγνοιας βάρκα.

Ζήσαμε στο πλάι σου και όχι εξαιτίας

(Έμπνευση από τα δοκίμια του Έμερσον)

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Στολίδια

Στολίζω τα χαρτιά με εικόνες
Παραστάσεις ήχων και πνοών
Σκέψεις που δειλά εισακουστήκαν
Γίναν λόγια και ζωγραφιστήκαν
Ως άξιες ιδέες να διασωθούν
Ιδεογράμματα κρυμμένα στη φύση
Αποσπάσματα φυσικής Ομορφιάς

[περιεχόμενα](#)

Ο γλάρος

Με αθώο βλέμμα που σε λιώνει
Και με θωριά καμαρωτή
Κοίτα πως σχίζει τους αιθέρες
Ελπίδα που έχει για ζωή

Μες τα φτερά του πας να μπλέξεις
Βλέμματα πόθου, σφαίρες λωλές
Ελίσσεται να τ'αποφύγει...
Στο χώμα είναι από προχθές

Νόμισε τώρα ο κύβος ερρίφθη
Να νιώσει τα όνειρα στη Γη
Μα βρέθηκε βαλσαμωμένο
Στη μνήμη πόθων μόνο Ζει

Κάποιοι από πόθο παρανοήσαν
αυτοί Αγαπήσαν και Ψυχή
Κάποιοι τους ζήσαν και τους διώξαν
παράταση ρηχής ζωής

Αγκυλωμένος ο γλάρος και χαμένος
το χαμόγελο αγνότητας αναπολεί

[περιεχόμενα](#)

Τα φτερά

Κοίτα στην πλάτη τα φτερά μου
Δεν τα είχα πριν ονειρευτώ
Την μέρα μόνο πεταρίζουν
Κλείνω τα μάτια και πετώ

Σας βλέπω με κάτω τα κεφάλια
Τους ώμους πάντα χαμηλά
Ψάχνετε κάπου εκεί στο χώμα
Για αφεντικό που να πετά

Κοιτάξτε λίγο πιο ψηλά
Δεν θέλω να 'μαι αρχηγός σας
Οι θέσεις δε με συγκινούν
Θέλω να τρίψω τα φτερά σας

Άλλον αέρα να δει η Γη
Με ματιών φως να φωτιστεί

[περιεχόμενα](#)

Σώμα ζωηρό

Ρέεις αδιάκοπα στα άπειρα κενά μου
Κάνεις κατάληψη σε σώμα ζωηρό
άμα σ' αφήσω θα χαθώ στην ύπαρξή Σου
Έχουμε κενό ενενήντα εννιά τοις εκατό

Λίγα πρωτόνια και νετρόνια για πυρήνα
Γύρω ηλεκτρόνια σε σχαράκια έχουν χορό
Άτομα αβέβαια, σε σταθερών δομών ιστό
Ρέουσα ενέργεια, κύμα σωματιδιακό

[περιεχόμενα](#)

Στην κορυφή της Δίνης

Στέκω περήφανα
Όλο ζωντάνια, στην
Δίνη της Αγάπης
Πιάνω τον ουρανό

Δίχως τον φόβο Της
Χάος σβουρίζεται
Σ' άγνωστο, σε κενό

Τίποτα ανώτερο!
Δίνω το χέρι μου
Στην Χαρά σε τραβώ

Άκου στα πέρατα
Μελωδίες πουλιών
Λάμπει τον Ήλιο μας
Τα άστρα λάμπουν τη Γη

[περιεχόμενα](#)

Έμεινε καθόλου αγάπη;

Μεταξύ καβγάδων και αισθησιασμού
Αναρωτιέσαι...
Έμεινε καθόλου αγάπη;
Τα δόντια του μίσους και της ζήλιας
Κατασπαράζουν κάθε ίχνος
Αυθεντικής καλοσύνης, ζωντάνιας και αγάπης
Ανεπιστρεπτί!
Αντί να αναρωτιέσαι ... απομακρύνσου
Απονεκρώνεσαι...
Βγάλε το άρρωστο δόντι
Απασχολεί την σκέψη
Ρουφά την ενέργεια
Δηλητηριάζει...

[περιεχόμενα](#)

Κι όμως

Η Αγάπη φυτρώνει απ' τη Γη
Και ας λείπεις για χρόνια καλή μου
Δεν το είχα ποτέ φανταστεί
Από τα άστρα να κοιτάς την ψυχή μου

Πεθερά, πιο μαμά, απ' τις λίγες!
Κι ας μη γνώρισες μάνα χρυσή μου
Δεν το είχα ποτέ ονειρευτεί
Άνθρωπος να νοιαστεί τη ζωή μου

[περιεχόμενα](#)

Αετόπουλο Δυνατό

Αετόπουλο αθήλαστο στον κόρφο μεγαλώνει
Το κλάμα, μια και σήμερα, τ' αφήνει νηστικό
Το γάλα δεν το έθρεψε στα δάκρυα λιμνάζει
Το πίναν τα γλαροπούλια στις καρδιάς τον αφρό
Μην κλαις λίγο αετόπουλο να νιώσεις την στοργή
Την Δύναμη να αισθανθείς που έχεις στο φτερό
Συννεφιασμένε μου αετέ άσε μια χαραμάδα
Μια αχτίδα φως, κι όμως αρκεί να λάμψει ο ουρανός

[περιεχόμενα](#)

Της Δημιουργίας το Κλάμα

Μια αγάπη συνήθεια, από Έρωτα μοιραίο
Δεν ζητάω βοήθεια, να με νιώσεις που κλαίω

Ήταν δύσκολη η γέννα, όπως όλες εξάλλου
Και αν φεύγω μακριά, είναι που πάραπατάω

Για αγκαλιά που δεν βρήκα, και αγκαλιάζω Εμένα
Τώρα ξέρω μονάχη, να αγαπάω το Ένα

Ότι θέλω να πάρω, να δίνω έχω συνήθεια
Περιμένω Εσ'Ενα, μυστική μου Αλήθεια

[περιεχόμενα](#)

Με υπερηφάνεια

Ρέει ο ήλιος και το φεγγάρι
Στο αίμα δίνουν τη ζωή
Με φως αλήθειας και με αισθήσεις
Παίρνει αξία η μικρή στιγμή

Η καρδιά νιώθει την αυταξία
Το σώμα ό,τι αξίζει να αφομοιωθεί
Ο νους το χώρο οριοθετεί
Βρίσκει τα καλά στην «κακή» ροή

[περιεχόμενα](#)

Υγρή λάμψη

Με τα μάτια ανοιχτά στο κρεβάτι
νιώθω την λάμψη υγρή στο σκοτάδι
γύρω άφαντη κάθε μαύρη σκιά

Καμιά βλάστηση δεν γεννάει η πίσσα
Κανένα φως δεν διαθέτει σκιά
Κάποιοι πλανήτες την λάμψη ζητάνε
και βουτάν στη νυχτιά τη λαλιά

Τώρα που έμαθα πού η μπότα πονάει
φεύγει η φλόγα μακριά να μην κάψει
να θερμαίνει απαλά την Καρδιά

[περιεχόμενα](#)

Ποιον;

Έχω βγει απ' το κοπάδι
Δίχως σκύλο ή βοσκό
Έχω σύγχυση μεγάλη

Με ποιο πλοίο
Με ποιο τρένο
Πού να πάω να σωθώ;

Εμένα έχω να νοιαστώ
Εκείνον να βρω τον πελαργό...
Φταίει που μ' έριξε εδώ;

Ποια Χαρά;
Ποιο μετερίζι;
Μες στων λύκων το χωριό;

Έχει πρόβατα εκεί πίσω
Έχει σκύλο και βοσκό
Άχρηστο είναι το κινητό

Γιατί βελάζουν;
Με φοβούνται;
Ένα άντυτο μικρό;

Έχω πόδια ...περπατώ
Τα άστρα έχω οδηγό
Χαρά του δρόμου, να νοιαστώ

[περιεχόμενα](#)

Ταραγμένο βασίλειο

Ο νους σου είναι ο βασιλιάς
ψάχνει νοήματα με αρχοντιά
υποδουλώνει τα ερπετά
μακραίνει το βίο καταπληκτικά

Συμβαίνουν όμως κι ανατροπές
ισορροπίες χάνονται σε στιγμές
οι δούλοι γίνονται αφεντικά
κυβερνούν απρόσμενα τα ερπετά

Έτσι τρελαίνεται το ανοσοποιητικό
το σώμα γίνεται αντικοινωνικό
οι γιατροί το λένε καρκινικό

Στην φλόγα να κάτσουν δούλοι και αφέντες
συνεργασία γέννησε τους λεβέντες

[περιεχόμενα](#)

Για μας... ελεύθερο πουλί

Πριν δύσει ο Ήλιος βγήκα βόλτα
στον φεγγαριού την αστραυλή
φτερούγησα απ' άστρο σ' άστρο
ώσπου σκοτείνιασε η γη

Δεν επιστρέφω στις κεραίες
Έχω πολλά εδώ να βρώ
μύθους, αισθήματα, ιδέες
δίχως κόντρα βαρυτική

Να μην ακούτε την λαλιά μου
Να μην κοιτάτε την μορφή
Να με αισθάνεστε δικό σας
και να 'μαι ελεύθερο πουλί

[περιεχόμενα](#)

Πνέω κόντρα ανέμους

Απ' το χυλό σου κήκα
φυσώ και το γιαούρτι

Σε όποιο μύθο και αν μπω
πνέω κόντρα ανέμους

Δεν φταίνε ποτέ οι ήρωες
ούτε τα παραμύθια

Ο φόβος το φόβο μου κοιτά
στης μνήμης τα συντρίμια

Φεύγω απ' τον πόνο π' έρχεται
μα πιο πολύ πονάω

[περιεχόμενα](#)

Κόβεις μπουμπούκια

Δεν το περίμενα ποτέ μου
να ξεγελώ μικρεραστή

Η αθωότητα στο χρώμα
τα πέταλα τα απαλά

Λίγο η σπιρτόζα η ζωντάνια
μπουμπούκι κρίνου που γελά

Σάστισε π' έμαθε τα χρόνια
που 'χω φυτρώσει στη βραχιά

Άσε με εδώ να υπάρχω απλά

Σ' όλους αρέσουν τα μπουμπούκια
Εσύ τα κόβεις εγωιστικά
Τα μαραίνεις, τα ξεραίνεις, τα πατάς

Μα το παιδί μέσα σου
είναι ακόμα μακριά

[περιεχόμενα](#)

Χαμαιλέων

Πίσω απ'την άκαμπτη τη μάσκα...
Μια ψυχή τρεμουλιαστή
...απλή, γλυκιά, συναισθηματική
Έχουμε επίπεδα προσώπων
είναι επιβίωσης προσαρμογή
ανάλογα τις καταστάσεις
...ψυχρή, δυνατή, ισχυρή
-χωρίς φωλιά να σωριαστεί-
όταν νύχια ίδιες λεπίδες
την κομματιάζουν ασκεπτή

Έχει βροχής παραλλαγή
χρώματα παίρνει απ'τη ζωή
πράσινη γίνεται στα δέντρα
κόκκινη είναι στη σκεπή
Καφέ μπροστά από το χώμα
στα μάτια να ναι ανεχτή
Με μάτια μιλά σε όποιον μπορεί
Γυναίκα, μάνα, αδερφή
φίλη και κόρη, θηλυκή

[περιεχόμενα](#)

Εξοχή

Ο λόγος σου, η τέχνη σου, ονείρου φαντασία
Η εξοχή τους απ' το νου χρωμάτων πανδαισία

Δεν έχει υπάρξει ανάλογο, λουλουδο-DNA
Η δύναμη των λόγων σου, την εξοχή θα φέρει

Μέσα σου αν την κρατάς, καταστροφή θα ρέει

[περιεχόμενα](#)

Υπεροχή

Μη μου χαλιέσαι μάτια μου
Κι έναν αητό σου στέλνω
Σ' αυτόν που εσένα πίκρανε
Τσιμπιές! Να βγάλει αίμα

Κι έναν λύκο διέταξα
Στα μάτια να του γρυλίσει
Σε όποιον εσένα τάραξε

Τα δόντια του να μπήξει

Την φωνή του λιονταριού
Η ζούγκλα όλη θα ακούσει
Στων ζώων το βασίλειο
Στοργή να σε τυλίξει

Να φύγει κάθε ενοχή
Κάθε κακιά σου τύψη
Στην πλάση όλη να φανεί
Η υπέροχή σου φύση
Εσένα να Αγαπήσει

Δεν είσαι σκλάβος άρχοντα
Ποιός θέλει να σε κρίνει;
Ο πόνος σου είναι διαταγή
Πάχνη γλυκιά σαν σύννεφο
Την πλάση να ομορφύνει

Ένας σου αναστεναγμός
Αέρηδες σηκώνει
Στη θέση βάζει τα στραβά
Η λίμνη πελαγώνει
Χαμόγελα μελώνει

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Αχαλίνωτοι

Εκατέρωθεν του τοίχου
Όλα και μια αλλαγή
Ο πολιτισμός διαφέρει
Μένει η φύση αδειανή

Άλλοι άνθρωποι, άλλες ιδέες
Άλλοι νόμοι, άλλη αρχή

Ο ουρανός είναι κι εκεί
Τ' άστρα έχουν ίδιες θέσεις
Ίδιους μύθους η ζωή
Πλάσματα τους αγνοούν
Χάνει χαλινά η Γή

Ίδιοι άνθρωποι, ίδιες ιδέες
Ίδιοι νόμοι, ίδια αρχή

[ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ](#)

Τα φτερωτά

Ακουμπάς το κεφάλι στην κουπαστή

Θαυμάζεις τα τιτιβίσματα των πουλιών

Αραγμένα στα παλιά κεραμίδια

Συναγωνίζονται τα τζιτζίκια

Βροχή σε λίγο θα ξεπλύνει

Τις κουτσουλιές τους

Μια και οι μύγες τσιμπούν

Θέλοντας να σωθούν μέσα σου

Τις διώχνεις, μα η βροχή θα έρθει

Και τα πουλιά της ειρήνης

Θα πολεμούν ακόμα...

Καλομαθημένα στα έτοιμα

Σπόρια που περίσσευαν

[περιεχόμενα](#)

Ο περίπατός Σου

Χωρίς φραγμούς
Κανείς να εμποδίζει
Της φύσης είν' εξάρτημα
Δικό της μετερίζι

~

Περίπατο βγήκε στη Γη
Μοιράζει την γαλήνη
Δύναμη των μεταβολών
Όπως και η σελήνη

~

Περίπατο στον ουρανό
Αγέρωχο φωτίζει
Από την ρίζα του βουνού
Στης θάλασσας τα μήκη

[περιεχόμενα](#)

Αγγέλου Ρόδα

Άγγελος ποδοπατούσε...

Τα αειθαλή φύλλα των πόνων
Του σκοτεινού κλήματος μέσα
Το φως του ήλιου έλαμψε τα κρυσταλλωμένα δάκρυα
Ουράνιο τόξο στα χείλη φύτρωσε το πότισμά τους
Ήχησαν εντός καμπάνες
Οι πιο γλυκές «καλημέρες»
Ένας βάτραχος κάνει άλματα στην καρδιά
Ζητώντας ένα φιλί
Η λευκή πεταλούδα «πάντα εδώ» φωνάζει
Πεταρίζοντας στις καλπάζουσες κόκκινες ρόδες

Άγγελε άσε κάποια φύλλα, το κλήμα να αντέξει...

[περιεχόμενα](#)

Όστρακα

Τα όστρακα του έρωτα
γεννήσαν την Αγάπη

Το όνειρό σας φούσκωσε
και στα ουράνια φτάνει

Κάρπισε την Ομορφιά
νόημα για να δίνει

Πρόσωπα με χαμόγελα
αιώνια να αναδύει

[περιεχόμενα](#)

Φτερά της τέχνης

Στην κούνια ήρθε αρπαχτικό, του φύτεψε ιδέα
Να πετάξει σαν αυτό, να σχίσει τον αέρα
Το θαύμασε, το μελέτησε, μιμήθηκε την σχεδία
Του Ντα Βίντσι οι μηχανές, του πνεύματος ευφυΐα
Του Ίκαρου ξεπέρασε, την μοίρα την μοιραία
Κατάφερε στο άπειρο να στείλει κάθε ιδέα
Φτερά του η ζωγραφική, αιώνια λαθραία
Αιώνια η τέχνη θα νικά, την ξινή επιστήμη
Φύση είναι η αιτία, όχι άλλο

[περιεχόμενα](#)

Μέλι

Πόθος για γνώση σε κατακλύζει
κι αυτή η μέλισσα όλο βουίζει

Δουλειά σου λέει θέλει το μέλι
και τον τσιμπάει τον τεμπέλη

[περιεχόμενα](#)

Καρδιά σκληραίνει την χολή

Το κορμί άφησα στην πυρά
Για να δω απ' αυτό τι θα μείνει
Λίγη στάχτη ο αέρας σκορπά
Κι ένας βράχος αγώνες θυμίζει

Πάλεψα με θηρία πολλά
Με θυμούς και με πίκρες ανθρώπων
Νίκησα, έχασα έτσι απλά
Με χαμόγελα άνοιξα δρόμους

Η οργή σας με στέρεα υλικά
Λίθους έχτιζε μες στη χολή μου
Πόνεσα μα να 'στε καλά
Κι ας σκληραίνει η καρδιά την χολή μου

Φλόγες καίνε τα σωθικά
Έχουν πολλά μέσα να κάψουν
Μέσα μου δεν έχω κενά
Σε κενά αν αιωρούμε υπάρχω

Ανεβείτε στο βράχο ψηλά, γελάστε με την ψυχή σας
Ανασάνετε τόσο βαθιά, η στάχτη να γίνει πνοή σας

[περιεχόμενα](#)

Ρόζισε, ρίγησε, ράγισε

Δεν ξέρω αν είναι η εποχή
Το βλέπεις; Έχει ανθίσει
Η μπουκαμβίλια σ' άκουσε
και έχει ήδη ροζίσει

Την δική μου την καρδιά
έχει καρποφορήσει
Κάθε που πιάνω το στυλό
το σώμα θα ριγήσει

Γύρω από τα κάγκελα σφιχτά
κλαδιά έχει τυλίξει
Τα άνθη της στα μάτια της
τους ήλιους να ραγίσει

[περιεχόμενα](#)

Μικροί διαόλοι

Αντίστροφη φύση είναι η πόλη
φυλακισμένοι μικροί διαόλοι
Χάσανε τον εαυτό τους
Φύση είναι το γιατρικό τους
~

Να ακούνε την πνοή της
Να χαθούνε στην πλοκή της
Να χαθούν στην αγκαλιά της
Να μυρίσουν τα μαλλιά της
~

Πλούτος είναι η ερημιά της
Γόνιμη είναι η ματιά της
Σοφή είναι η φωνή της
και δασκάλα η μορφή της
~

Τί μιμείστε τους διαόλους;
Προτιμήστε τους τριβόλους
Δύναμη η αντοχή σας
σαν πονάτε στην γιορτή σας
~

Ακέραιοι στους πειρασμούς σας
Αυθόρμητοι στους γιορτασμούς σας
Ολοκληρώστε θησαυρούς σας

[περιεχόμενα](#)

... στο άπειρο

Στο κελάρυσμα του νερού σε ακούω
Στον κυματισμό της φλόγας σε βλέπω
Στο σφύριγμα του αέρα σε νιώθω
Σε όλα της Γης τα κάλλη σε αγγίζω
Είσαι στο άπειρο που πολύ Αγαπώ...
Ήσουν Είσαι και θα είσαι πάντα εδώ...
Οικώ και σου ανήκω, οικείς και μου ανήκεις
στον ίδιο οίκο αντοχής
Αιώνια...αέναα

[περιεχόμενα](#)

Το μάτι

Πρεμιέρα παράστασης δεν θα παιχτεί
Μάτι ζωντανό αν δεν την δει
Κολιέ ζωής φορώ στο λαιμό
Τις χάντρες του φυλλομετρώ
Άνθρωπος, ζώο, ψάρι, οργανικό
Ανόργανο ον ήμουν κι εγώ
Το πρώτο μάτι πριν ανοιχτεί
Το έργο ζωής δεν είχε ιδωθεί
Έντομο ξεκίνησε της γνώσης παιχνίδι;
Ας ήταν κουνούπι ή σαμιαμίδι
Η σπίθα της σκέψης στο μάτι ήρθε
Ευνούχος ο χρόνος μόλις τη βρήκε
Ο Κρόνος ευνούχισε τον πατέρα Ουρανό
Ο χρόνος ευνούχισε του ματιού το κενό
Τιτάνα άνθρωπο για να μην ματαδώ
Στης επιστήμης το θολό ουρανό...

[περιεχόμενα](#)

Έξοχοι Χαιρετισμοί

Χαρούμενα φυσάει
Να δροσίσει την θέρμη της αγκαλιάς...

Οι καλαμιές προσκυνούν ευλαβικά
Οι αδάκρυτες ιτιές σκουπίζουν το δρόμο
Οι αχλαδιές, οι βερικοκιές, οι συκιές
κουνάν νευρικά τα χέρια
Οι ελιές και τα αμπέλια γυρνάν την πλάτη
με βαριά κλαδιά
που δεν θα δώσουν αγίνωτους καρπούς
Το πλατανάκι λικνίζει τις ανοιχτές παλάμες
Οι δάφνες αμάδητες πλέκουν αζήτητα στεφάνια
ευχαριστίας
για τις αλήθειες που σπάρθηκαν
Μέχρι και τα καμαρωτά έλατα και κυπαρίσσια
νεύουν βασιλικά με τις κορφές τους
και τα λεπτά τους δάχτυλα

Δώσαμε τα χέρια, να ευκολύνουμε την απομάκρυνση
Η φύση ξέρει!
Πάντα εδώ θα είμαι...
Χαίρεται αναμένοντας την επόμενη συνάντηση
Στο χώμα ή στα φύλλα
Χωρίς εξαρτήσεις εγωιστικές, καταπιεστικές...
θα προσέχει...

[περιεχόμενα](#)

Την περίμεναν...

Ένα λευκό περιστέρι, στην ηλιόλουστη σκεπή

Το δαφνόδεντρο πυκνόφυλλο μυρωδάτο

Το πλατανάκι περήφανα ζωηρό

Τα πολύχρωμα ρόδα χαμογελώντας απ'το φράχτη

Το έλατο ψηλό καταπράσινο καμαρώνοντας την κορφή του

Τα χρυσάνθεμα διάσπαρτα χρωμάτιζαν τη γη

Τα λιλά τριφυλλάκια με τα χωνάκια ψάχναν την ρότα του ήλιου

Τα μικρά φουντωτά κυπαρίσσια προστάτευαν απ'τα περίεργα μάτια

Οι ντάλιες κατακόκκινες ζητούσαν ένα χάδι

Ο ευωδιαστός δυόσμος μύρωνε τα πάντα

Και η αχλαδιά ζητούσε παραπονιάρικα ξαλάφρωμα απ'τα γλυκά, νόστιμα δώρα που κουβαλούσε

...Υποδοχή ασύγκριτη

[περιεχόμενα](#)

Η παράταιρη ενοχή του μίσχου

Ο μίσχος τραβάει προς τη Γη

Τα πέταλα στον Ήλιο

Η γύρη θωρεί τον ουρανό

Τα μάτια κι ας πονάνε

Ολόκληρο μια ομορφιά

Ισορροπία Φύσης

[περιεχόμενα](#)